

คำแปลภาษาอังกฤษ
ราชกิจจานุเบกษา

THAI GOVERNMENT GAZETTE
IN
THAI - ENGLISH

Series No. 4 / 2518

Translated from the Government Gazette Vol. 92

Parts 5, 7, 16, 19, 24, 25, 28, 32.

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961138721

THAI GOVERNMENT GAZETTE

IN

THAI - ENGLISH

สารบัญ

หน้า

พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘	๑๓๖
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘	๑๔๒
พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘	๑๕๐
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘	๑๖๐
พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีการค้า (ฉบับที่ ๕๖) พ.ศ. ๒๕๑๘	๑๖๒
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๑๗	๑๖๔
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๙ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓	๑๖๖
ประกาศกระทรวงการคลัง	
ที่ อ. ๖๒/๒๕๑๘ เรื่อง อัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากรด้ายเย็บผ้า	๑๖๘
ที่ อ. ๖๓/๒๕๑๘ เรื่อง อัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากรใช้คือพรอยนต์	๑๗๐
ประกาศกระทรวงคมนาคม	
เรื่อง การประกอบกิจการค้าขายในการเดินอากาศ	๑๗๓
ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม	
เรื่อง กำหนดให้โรงงานน้ำตาลทรายผลิตน้ำตาลทราย ในปี ๒๕๑๗-๒๕๑๘ (ฉบับที่ ๒)	๑๗๔
ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน	
ฉบับที่ ๒๐ ค่าธรรมเนียมขึ้นลง และค่าธรรมเนียมที่เก็บอากาศยาน	๑๗๖
ประกาศคณะกรรมการกลางป้องกันการค้ากำไรเกินควร (ฉบับที่ ๕๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ เรื่อง ยกเลิกการควบคุมผงซักฟอก	๑๘๐

CONTENTS

	Page
Act on Standard Qualifications of Committee Members and Officials of State Enterprises, B.E. 2518	136
Civil Procedure Code Amendment Act (No. 6), B.E. 2518	142
Factories Act (No. 2), B.E. 2518	150
Revenue Code Amendment Act (No. 22), B.E. 2518	160
Royal Decree issued under the Revenue Code on Reduction of Business Tax (No. 56), B.E. 2518	162
Ministerial Regulation No. 18 (B.E. 2518) issued under the Air Navigation Act, B.E. 2497	164
Ministerial Regulation No. 59 (B.E. 2518) issued under the Spirits Act, B.E. 2493	166
Notifications of the Ministry of Finance No. R 62/2518 Re: Rates of tax and duty credit for sewing thread	168
No. R 63/2518 Re: Rates of tax and duty credit for shock-absorbers	170
Notification of the Ministry of Communications Re: Undertaking of air navigation business	173
Notification of the Ministry of Industry Re: Prescribing the production of granulated sugar for sugar factories for the year B.E. 2517-2518 (No. 2)	174
Regulation of the Civil Aviation Commission No. 20 Landing and taking off fees and hangar fees	176
Notification of the Central Anti-Profiteering Board (No. 96) B.E. 2518 Re: Abolition of the control of detergent	180

พระราชบัญญัติ

คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ

และพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติกำหนดเกษียณอายุผู้ทำงานในองค์การของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๘

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติหรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

Act
on
Standard Qualifications of Committee Members
and Officials of State Enterprises,
B.E. 2518

BHUMIBOL ADULYADEJ, REX.

Given on 14th January B.E. 2518

Being the 30th year of the present Reign

His Majesty King Bhumibol Adulyadej is graciously pleased to proclaim that :

Whereas it is expedient to have a law on standard qualifications of committee members and officials of State enterprises;

Be it, therefore, enacted by the King, by and with the advice and consent of the National Legislative Assembly acting as the National Assembly, as follows :

Section 1. This Act is called the "Act on Standard Qualifications of Committee Members and Officials of State Enterprises, B.E. 2518".

Section 2. This Act shall come into force as from the day following the date of its publication in the Government Gazette.

Section 3. The Act Prescribing Retirement Age of Persons Working in State Organizations, B.E. 2508 shall be repealed.

All other laws, rules and regulations, in so far as they deal with matters governed by this Act or are contrary to or inconsistent with the provisions of this Act, shall be replaced by this Act.

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(๑) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือกิจการของรัฐบาลตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น และหมายความรวมถึงหน่วยงานธุรกิจของรัฐเป็นเจ้าของแต่ไม่รวมถึงองค์การหรือกิจการ ที่วัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อสงเคราะห์ หรือส่งเสริมการใด ๆ ที่มิใช่ธุรกิจ

(๒) บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กระทรวงทบวงกรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า และหรือรัฐวิสาหกิจตาม (๑) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละ ห้าสิบ หรือ

(๓) บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กระทรวงทบวงกรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า และหรือรัฐวิสาหกิจตาม (๑) และหรือ (๒) มีทุนรวมอยู่ด้วยถึงสองในสาม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจ และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการและรองประธานกรรมการด้วย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานและลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ และให้หมายความรวมถึงผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ และให้รวมตลอดถึงที่ปรึกษาคณะกรรมการ ที่ปรึกษารัฐวิสาหกิจ เลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการ หรือบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งที่อาจหน้าที่คล้ายคลึงกัน แต่เรียกชื่ออย่างอื่นในรัฐวิสาหกิจด้วย

มาตรา ๕ กรรมการของรัฐวิสาหกิจนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้สำหรับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แล้ว ยังต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ด้วย

Section 4. In this Act:

“State Enterprise” means

(1) a Government organization under the law on establishment of Government organizations or an affair of State under the law on administration of such affair and includes a business office owned by the State but does not include an organization or affair having the specific purpose of providing aid for or promoting any activity which is not a business;

(2) a limited company or juristic partnership of which more than fifty per cent of the capital are owned by a Ministry, Sub-Ministry, Department or public body having status equivalent thereto and/or State enterprise under (1); or

(3) a limited company or juristic partnership of which two-thirds of the capital are owned by a Ministry, Sub-Ministry, Department or public body having status equivalent thereto and/or State enterprise under (1) and/or (2).

“Committee Member” means a member of the committee of State enterprise and shall include a chairman and vice chairman thereof.

“Official” means an official and employee of State enterprise and shall include the general manager, director, managing director, manager as well as adviser of the Committee, adviser of State enterprise, secretary, assistant secretary to the committee or a person holding the position in charge of similar powers and duties called by other name in State enterprises.

Section 5. Apart from possessing qualifications and not being under any prohibition imposed on any State enterprise, a committee member of such State enterprise must also possess the qualifications and not be under any of the following prohibitions:

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) มีคุณสมบัติและประสบการณ์เหมาะสมกับกิจการของรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ
- (๔) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง หรือดำรงตำแหน่งในทางการเมือง เว้นแต่เป็นการดำรงตำแหน่งกรรมการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
- (๗) ไม่เป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

ความใน (๑) มิให้ใช้บังคับแก่กรรมการชาวต่างประเทศที่รัฐวิสาหกิจจำเป็นต้องแต่งตั้งตามข้อผูกพัน หรือตามลักษณะของกิจการ

มาตรา ๖ ให้รัฐวิสาหกิจมีกรรมการได้รวมทั้งสิ้นไม่เกินสิบเอ็ดคน แต่ถ้ารัฐวิสาหกิจใดมีข้อกำหนดให้มีกรรมการน้อยกว่าสิบเอ็ดคนก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้

มาตรา ๗ ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจเกินสามแห่งมิได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามที่กำหนดไว้สำหรับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แล้ว กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

- (1) being of Thai nationality;
- (2) not being over sixty-five years of age;
- (3) having knowledge and experience suitable for the affairs of such State enterprise;
- (4) not being or never having been a bankrupt;
- (5) never having been punished with imprisonment by a final judgment of imprisonment except for an offence committed through negligence or a petty offence;
- (6) not being a political official nor holding any political position, except for the position of committee member according to the provisions of law;
- (7) not being a committee member of the political party or an official of the political party.

The provisions in (1) shall not apply to a foreign committee member who is required to be appointed by the State enterprise under the obligation or according to the nature of work.

Section 6. The total number of committee members of a State enterprise shall not exceed eleven. However, if the number of committee members of any State enterprise is fixed by its stipulation at lesser number than eleven, it shall be in accordance with such stipulation.

Section 7. No person shall hold the position of committee member of more than three State enterprises.

Section 8. Apart from vacating office as prescribed by the State enterprise, a committee member vacates office upon:

- (1) death;
- (2) resignation;

(๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕

กรรมการของรัฐวิสาหกิจที่มีใช้กรรมการโดยตำแหน่งตามกฎหมายหรือพระราชกฤษฎีกาให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีแต่อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้

ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่กรรมการของบริษัทจำกัด หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

มาตรา ๕ พนักงานของรัฐวิสาหกิจ นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้สำหรับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แล้ว ยังต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

(๓) สามารถทำงานให้แก่รัฐวิสาหกิจนั้นได้เต็มเวลา

(๔) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำรวมทั้งข้าราชการการเมือง ลูกจ้างของกระทรวงทบวงกรมหรือทบวงการเมืองซึ่งมีฐานะเทียบเท่า พนักงานส่วนท้องถิ่น รวมทั้งนครหลวง หรือดำรงตำแหน่งในทางการเมือง รวมทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นผู้บริหารท้องถิ่น

(3) lacking any qualification or being under any prohibition according to Section 5.

A committee member of the State enterprise other than an ex-officio member under the law or Royal Decree shall be in office for a term of three years, but may be reappointed.

The provisions in paragraph two shall not apply to a committee member of a limited company or juristic partnership.

Section 9. Apart from possessing qualification and not being under any prohibition imposed on any State enterprise, an official of such State enterprise must also possess the qualifications and not be under any of the following prohibitions:

- (1) being of Thai nationality;
- (2) not being over sixty years of age;
- (3) being able to devote full time to the service of such State enterprise;
- (4) not being or never having been a bankrupt;
- (5) never having been punished with imprisonment by a final judgment of imprisonment, except for an offence committed through negligence or a petty offence;
- (6) not being a government official having permanent position nor salary, or a political official, employee of a Ministry, Sub-Ministry, Department or public body having status equivalent thereto, official attached to local administration as well as the metropolis, or holding a political position including a position of member of the local assembly and local administrator;

(๑) ไม่เป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

ความใน (๑) มิให้ใช้บังคับแก่พนักงานชาวต่างประเทศซึ่งรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นต้องจ้างตามลักษณะงานของรัฐวิสาหกิจนั้น

ความใน (๓) มิให้ใช้บังคับแก่พนักงานที่เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิสาหกิจ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐ พนักงานของรัฐวิสาหกิจที่เป็นผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ กรรมการ ผู้จัดการ ผู้จัดการ ตลอดจนที่ปรึกษา คณะกรรมการ หรือที่ปรึกษาวิสาหกิจ หรือบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งที่มอานาจหน้าที่คล้ายคลึงกัน แต่เรียกชื่ออย่างอื่นในรัฐวิสาหกิจ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและประสบการณ์เหมาะสมกับกิจการของรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามที่กำหนดไว้สำหรับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แล้ว พนักงานพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๐

มาตรา ๑๒ รัฐวิสาหกิจใดมีกรรมการเกินสิบเอ็ดคน ให้ปรับปรุงให้มีกรรมการไม่เกินจำนวนดังกล่าวภายในสองเดือน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(7) not being a committee member of a political party or an official of a political party.

The provisions in (1) shall not apply to a foreign official who is required to be appointed by the State enterprise according to the nature of work of such State enterprise.

The provisions in (3) shall not apply to an official who is an adviser of the committee, adviser of the State enterprise, secretary or assistant secretary to the committee.

Section 10. An official of the State enterprise who is a general manager, director, managing director, manager, adviser of the committee, adviser of the State enterprise or a person holding the position in charge with similar powers and duties called by other name in the State enterprise, must have knowledge and experience suitable for the affairs of such State enterprise.

Section 11. Apart from vacating office as prescribed by the State enterprise, an official vacates office upon:

- (1) death;
- (2) resignation;
- (3) lacking any qualification or being under any prohibition according to Section 9 or Section 10.

Section 12. A State enterprise which has more than eleven committee members shall adjust the number of its committee members to not more than the said number within two months from the date this Act comes into force.

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผู้ใดดำรงตำแหน่งกรรมการ ในรัฐวิสาหกิจเกินกว่าที่กำหนด ในมาตรา ๗ ให้ผู้นั้นลาออกจากตำแหน่งกรรมการ ในรัฐวิสาหกิจหนึ่ง รัฐวิสาหกิจใดภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้ามิได้ลาออก ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่งกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งครั้งสุดท้ายตามลำดับ ในวันที่ครบกำหนด หนึ่งเดือน

มาตรา ๑๔ ให้กรรมการหรือพนักงานของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติ ในพระราชบัญญัตินี้ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ พ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๕ กำหนดเวลาสามปีตามวรรคสองของมาตรา ๘ ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่กรรมการได้รับแต่งตั้งครั้งสุดท้าย

ให้กรรมการซึ่งอยู่ในตำแหน่งเกินสามปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งครั้งสุดท้าย พ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้

มาตรา ๑๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

Section 13. In the case where any person holds the position of committee member of the State enterprises more than those prescribed in Section 7, such person shall resign from the position of committee member of any State enterprise within one month from the day this Act comes into force. In the absence of such resignation, it shall be deemed that he vacates the office of committee member which has been last appointed on the day of completing one month.

Section 14. A committee member or official of the State enterprise who lacks any qualification or is under any prohibition according to the provisions of this Act on the day this Act comes into force shall vacate office after the lapse of one month from the day this Act comes into force.

Section 15. The period of three years under Section 8 paragraph two shall be calculated as from the date of the last appointment of committee member.

A committee member who holds office for more than three years from the date of the last appointment shall vacate office after the lapse of one month from the date this Act comes into force, but may be reappointed.

Section 16. The Prime Minister shall have charge and control of the execution of this Act.

Countersigned by
Sanya Dharmasakti
Prime Minister

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒๔ ในคดีที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทไม่เกินสองหมื่นบาท ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาที่หนึ่งพิจารณาคดีนั้นในศาลชั้นต้นได้ทำความเห็นแย้งไว้ หรือได้รับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้

Civil Procedure Code Amendment Act
(No. 6), B.E. 2518

BHUMIBOL ADULYADEJ, REX.

Given on 4th January B.E. 2518

Being the 30th year of the present Reign

His Majesty King Bhumibol Adulyadej is graciously pleased to proclaim that :

Whereas it is expedient to amend the Civil Procedure Code;

Be it, therefore, enacted by the King, by and with the advice and consent of the National Legislative Assembly acting as the National Assembly, as follows :

Section 1. This Act is called the "Civil Procedure Code Amendment Act (No. 6), B.E. 2518".

Section 2. This Act shall come into force after sixty days from the date of its publication in the Government Gazette except that Section 8, Section 9 and Section 10 shall come into force as from the day following the date of their publication in the Government Gazette.

Section 3. The provisions of Section 224 of the Civil Procedure Code as amended by the Civil Procedure Code Amendment Act (No. 5), B.E. 2499 shall be repealed and replaced by the following:

"Section 224. In a case where the value of the property or the amount in dispute is not more than twenty thousand Baht, the parties shall

หรือถ้าไม่มีความเห็นแย้ง หรือคำรับรองเช่นว่านต้องได้รับอนุญาตให้อุทธรณ์เป็นหนังสือจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาแล้วแต่กรณี

บทบัญญัติในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในคดีฟ้องขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันไม่อาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ คดีเกี่ยวกับสิทธิแห่งสภาพบุคคลหรือสิทธิในครอบครัว และคดีเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่ในคดีฟ้องเรียกค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ อันมีทุนทรัพย์ไม่เกินสองพันบาท หรือคดีฟ้องขับไล่ผู้เช่าออกจากอสังหาริมทรัพย์อันมีค่าเช่าในขณะยื่นคำฟ้องไม่เกินเดือนละสองพันบาท หรือคดีฟ้องขับไล่ผู้อาศัยออกจากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งในขณะยื่นคำฟ้องอาจให้เช่าได้ไม่เกินเดือนละสองพันบาท และจำเลยมิได้กล่าวแก้เป็นข้อพิพาทด้วยกรรมสิทธิ์ หรือมิได้ยกข้อโต้แย้งในเรื่องแปลความหมายแห่งข้อความในสัญญาเช่าหรืออาศัย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒๕ ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่จะยกขึ้นอ้างอิงในการยื่นอุทธรณ์นั้น คู่ความจะต้องกล่าวไว้แจ้งชัดในอุทธรณ์ และต้องเป็นข้อที่โต้แย้งซึ่งกันมาแล้ว

be debarred from making an appeal on a question of fact unless a judge trying the case in the Court of First Instance has a dissenting opinion or has certified that there are reasonable grounds for appeal or, in the absence of such dissenting opinion or certification, a written permission to make an appeal is given by the Chief Judge of the Court of First Instance or the competent Chief Judge of Region, as the case may be.

The provisions of the foregoing paragraph shall not apply to a case where the relief applied for cannot be computed in terms of money, a case relating to rights pertaining to personal status or family rights and a case relating to an immovable property excepting a case of claim for rent of an immovable property where the amount of such claim is not more than twenty thousand Baht, or a case for the eviction of a tenant from an immovable property of a monthly value not exceeding two thousand Baht at the time of entering the case or a case for the eviction of an occupant by habitation (arsai) from an immovable property which, at the time of entering the case may be hired at a monthly rental value not exceeding two thousand Baht, and the defendant does not put up a defence constituting a contention as to ownership or does not raise a question of the construction of the terms of the contract of hire or habitation (arsai)."

Section 4. The provisions of Section 225 of the Civil Procedure Code shall be repealed and replaced by the following:

"Section 225. A question of fact or of law can be relied upon by the parties presenting appeal only if such question has been expressly stated in the appeal and raised in the Court of First Instance. In the case of an

ในศาลชั้นต้น ถ้าเป็นกรณีอุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมาย ข้อกฎหมายนั้นจะต้องเป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัยด้วย

แต่ถ้าคู่ความฝ่ายใดมิได้ยกปัญหาข้อใดอันเกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนขึ้นอ้างอิงในศาลชั้นต้น หรือคู่ความฝ่ายใดไม่สามารถยกปัญหาข้อใด ๆ ขึ้นอ้างในศาลชั้นต้นเนื่องจากพฤติการณ์นอกเหนือไม่อาจบังคับได้ หรือเพราะเหตุเป็นเรื่องที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาอุทธรณ์ คู่ความที่เกี่ยวข้องย่อมมีสิทธิที่จะอ้างอิงในปัญหาเหล่านั้นได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔๒ เมื่อศาลอุทธรณ์ได้ตรวจสำนวนความและฟังคู่ความทั้งปวงหรือสืบพยานต่อไปถึงบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๐ เสร็จแล้ว ให้ศาลอุทธรณ์ชำระคดีต้นอุทธรณ์โดยประการใดประการหนึ่งในสี่ประการนี้

(๑) ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่า อุทธรณ์นั้นต้องห้ามตามกฎหมาย ก็ให้ยกอุทธรณ์นั้นเสีย โดยไม่ต้องวินิจฉัยในประเด็นแห่งอุทธรณ์

(๒) ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่า คำวินิจฉัยของศาลชั้นต้นถูกต้อง ไม่ว่าโดยเหตุเดียวกันหรือเหตุอื่น ก็ให้พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นนั้น

(๓) ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่า คำขอของศาลชั้นต้นไม่ถูกต้อง ให้กลับคำพิพากษาของศาลชั้นต้นเสีย และพิพากษาในปัญหาเหล่านั้นใหม่

(๔) ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่า คำวินิจฉัยของศาลชั้นต้นถูกต้องแต่บางส่วน และผิดบางส่วน ก็ให้แก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นไปตามนั้น โดยพิพากษายืนบางส่วน กลับบางส่วน และมีคำพิพากษาใหม่แทนส่วนที่กลับนั้น”

appeal on a question of law, such question must be essential to the case which deserves a decision.

If a party has failed to raise a question involving public order in the Court of First Instance or a party was unable to raise any question in the Court of First Instance owing to circumstances beyond control or because it relates to non-compliance with the provisions governing the appeal proceedings of this Code, the party concerned shall be entitled to raise such question.”

Section 5. The provisions of Section 242 of the Civil Procedure Code as amended by the Civil Procedure Code Amendment Act (No 5); B.E. 2499 shall be repealed and replaced by the following :

“Section 242. After the Appeal Court has examined the file and heard the parties, or has taken further evidence as provided by Section 240, it shall dispose of the appeal in one of the following four ways :

(1) if the Appeal Court is of the opinion that the appeal is prohibited by law, it shall dismiss the appeal without deciding the issues of the appeal;

(2) if the Appeal Court is of the opinion, whether on the same grounds or on other grounds, that the decision of the Court of First Instance is correct, it shall confirm the judgment of such Court ;

(3) if the Appeal Court is of the opinion that the decision of the Court of First Instance is incorrect, it shall reverse the judgment of such Court and give a new judgment on those questions;

(4) if the Appeal Court is of the opinion that the decision of the Court of First Instance is partly correct and partly incorrect, it shall amend the judgment of such Court accordingly, by partly confirming it and partly reversing it and replacing the reversed part by a new judgment.”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔๘ ในคดีที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทไม่เกินห้าหมื่นบาทและศาลอุทธรณ์พิพากษาขึ้นตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลชั้นต้น หรือเพียงแต่แก้ไขเล็กน้อย ห้ามมิให้คู่ความฎีกาในข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีนั้นในศาลอุทธรณ์ได้มีความเห็นแย้ง หรือผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นคดี ศาลอุทธรณ์คดี ได้รับรองไว้หรือรับรองในเวลาตรวจฎีกาว่ามีเหตุสมควรที่จะฎีกาได้ ถ้าไม่มีความเห็นแย้ง หรือคำรับรองเช่นนั้น ต้องได้รับอนุญาตให้ฎีกาเป็นหนังสือจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

บทบัญญัติในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในคดีฟ้องขอให้ปลด เปลี่ยน ทุกข์ อันไม่อาจคำนวณเป็นราคาส่งขายได้ คดีเกี่ยวกับสิทธิแห่งสภาพบุคคลหรือสิทธิในครอบครัว และคดีเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่ในคดีฟ้องเรียกค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์อันมีทุนทรัพย์ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือคดีฟ้องขับไล่ผู้เช่าออกจากอสังหาริมทรัพย์อันมีค่าเช่าในขณะยื่นคำฟ้องไม่เกินเดือนละห้าพันบาท หรือคดีฟ้องขับไล่บุคคลในกรณีอื่นออกจากอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งในขณะยื่นคำฟ้องอาจให้เช่าได้ไม่เกินเดือนละห้าพันบาท และ

Section 6. The provisions of Section 248 of the Civil Procedure Code as amended by the Civil Procedure Code Amendment Act (No. 5), B.E. 2499 shall be repealed and replaced by the following :

“Section 248. In the case where the value of the property or the amount in dispute is not more than fifty thousand Baht and the Appeal Court has confirmed the judgment or order of the Court of First Instance or has modified it only on immaterial points, the parties shall be debarred from making a dika appeal unless a judge of the Appeal Court trying the case has made a dissenting opinion, or a judge of the Court of First Instance or of the Appeal Court trying the case has certified or certifies at the time of the examination of the dika appeal that there is a reasonable ground therefor and, in the absence of such dissenting opinion or certification, a written permission to make a dika appeal is given by the Chief Judge of the Appeal Court.

The provisions of the foregoing paragraph shall not apply to a case where the relief applied for cannot be computed in terms of money, a case relating to rights pertaining to personal status or family rights and a case relating to an immovable property excepting a case of claim for rent of an immovable property where the amount of such claim is not more than fifty thousand Baht, or a case for the eviction of a tenant from an immovable property of a monthly rental value not exceeding five thousand Baht at the time of entering the case or a case for the eviction of any person in other circumstances from an immovable property which, at the time of entering the case, may be hired at a monthly rental value not exceeding five thousand Baht, and the defendant does not put up a defence constituting a contention as to

จำเลยมิได้กล่าวแก้เป็นข้อพิพาทด้วยกรรมสิทธิ์ หรือมิได้ยกข้อโต้แย้งในเรื่องแปลความหมายแห่งข้อความในสัญญาที่ก่อให้เกิดสิทธิอยู่บนอสังหาริมทรัพย์นั้น

คดีเกี่ยวกับการบังคับวงศัณ្ឋิต่างหลายและบริวารของผู้เช่า หรือผู้ที่ถูกฟ้องขับไล่ในกรณีอื่นอยู่บนอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งคู่ความในคดีฟ้องขับไล่ในชั้นต้องห้ามฎีกาข้อเท็จจริงตามวรรคสอง ถ้าศาลอุทธรณ์พิพากษาขึ้นตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลชั้นต้น หรือเพียงแต่แก้ไขเล็กน้อย ไม่ว่าศาลจะฟังว่าบุคคลดังกล่าวสามารถแสดงอำนาจพิเศษให้ศาลเห็นได้หรือไม่ ห้ามมิให้ฎีกาในข้อเท็จจริง เว้นแต่จะได้มีความเห็นแย้ง หรือคำรับรอง หรือหนังสืออนุญาตให้ฎีกาตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔๕ ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่จะยกขึ้นอ้างอิงในฎีกานั้น คู่ความจะต้องกล่าวไว้โดยชัดแจ้งในฎีกา และต้องเป็นข้อที่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วในศาลชั้นต้น และศาลอุทธรณ์ ถ้าเป็นกรณีฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย ข้อกฎหมายนั้นจะต้องเป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัยด้วย

แต่ถ้าคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมิได้ยกขึ้นกล่าวในศาลชั้นต้น หรือศาลอุทธรณ์ซึ่งปัญหาข้อใดอันเกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่อาจยกปัญหาข้อกฎหมายใด ๆ ขึ้นกล่าวในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์เพราะพฤติการณ์นอกเหนือไม่อาจบังคับได้ หรือเพราะเกี่ยวข้องกับได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติว่าด้วยกระบวนการพิจารณาชั้นฎีกา คู่ความที่เกี่ยวข้องย่อมอ้างอิงในปัญหาเช่นว่านั้นได้”

the ownership or does not raise a question of the construction of the terms of the contract creating a right on such immovable property.

As for a case concerning the execution of a judgment on all relatives and dependents of a tenant or a person who has been evicted on other circumstances from an immovable property in which the parties to the case of eviction have been debarred from making a dika appeal on a question of fact, under paragraph two, if the Appeal Court has confirmed the judgment or order of the Court of First Instance or has modified it only on immaterial points, whether the Court has heard and been satisfied that such persons can prove their special authority or not, they shall be debarred from making a dika appeal on a question of fact unless there is a dissenting opinion or certification or written permission for a dika appeal as provided in paragraph one."

Section 7. The provisions of Section 249 of the Civil Procedure Code shall be repealed and replaced by the following :

"Section 249. A question of fact or of law relied upon by the parties in a dika appeal must be expressly stated in the dika appeal and the question must have been raised in the Court of First Instance and in the Appeal Court. In the case of a dika appeal on a question of law, such question must be essential to the case which deserves a decision.

If a party has failed to raise a question involving public order in the Court of First Instance or the Appeal Court or a party was unable to raise any question of law in the Court of First Instance or the Appeal Court owing to circumstances beyond control or because it relates to non-compliance with the provisions governing the dika appeal proceedings, the party concerned may raise such question."

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘๕ ททรัพย์สันของลูกหนี้ตามคำพิพากษาต่อไปนี้ ย่อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

(๑) เครื่องนุ่งห่มหลับนอน หรือเครื่องใช้ในครัวเรือน โดยประมาณรวมกันราคาไม่เกินห้าพันบาท ในกรณีที่ศาลเห็นสมควร ศาลจะกำหนดทรัพย์สินดังกล่าวที่มีราคาเกินห้าพันบาท ให้เป็นทรัพย์สินที่ไม่ต้องอยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีก็ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความจำเป็นตามฐานะของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

(๒) เครื่องมือ หรือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการเลี้ยงชีพ หรือประกอบวิชาชีพโดยประมาณรวมกันราคาไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ถ้าลูกหนี้ตามคำพิพากษามีคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลขออนุญาตขยัดหนึ่ง และใช้เครื่องมือหรือเครื่องใช้อันจำเป็นเพื่อดำเนินการเลี้ยงชีพ หรือการประกอบวิชาชีพอันมีราคาเกินกว่าจำนวนราคาดังกล่าวแล้ว ให้ศาลมีอำนาจที่จะใช้ดุลพินิจอนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในบังคับแห่งเงื่อนไขตามที่ศาลเห็นสมควร

(๓) วัตถุ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อใช้ทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

(๔) ทรัพย์สินอย่างใดที่โอนกันไม่ได้ตามกฎหมาย หรือตามกฎหมายข้อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

ทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาอันมีลักษณะเป็นส่วนตัวโดยแท้ เช่น หนังสือสำหรับวงศ์ตระกูลโดยเฉพะจดหมายหรือสมุดบัญชีต่าง ๆ นั้น อาศัยมาตราควบคุมเพื่อประโยชน์แห่งการบังคับคดีได้ ถ้าจำเป็น แต่ห้ามมิให้เอาออกขายทอดตลาด

Section 8. The provisions of Section 285 of the Civil Procedure Code as amended by the Civil Procedure Code Amendment Act (No. 4), B.E. 2493 shall be repealed and replaced by the following :

“Section 285. The following properties of a judgment debtor are not liable to execution :

(1) wearing apparel and bedding requisites or kitchen utensils estimated in all not exceeding five thousand Baht in value ; provided that if the Court thinks fit, the Court may, with due regard to the need and status of the judgment debtor, exempt such properties to the value in excess of five thousand Baht from the execution ;

(2) tools or utensils necessary for earning a living or engaging in a profession estimated in all not exceeding ten thousand Baht in value; provided that if the judgment debtor applies by motion to the Court for permission to retain and use tools and utensils necessary for earning a living or engaging in a profession exceeding the aforesaid value, the Court shall have the discretion to grant or not to grant it subject to such conditions as the Court thinks fit ;

(3) things, utensils and equipment necessary for use as or assisting an organ of the judgment debtor ;

(4) property which, by law, is not transferable or not liable to execution.

Property of the judgment debtor, which is of a strictly private nature, such as, family papers, letters or books of accounts, may, if necessary, be seized and examined for the purpose of execution, but shall not be sold by auction.

ประโยชน์แห่งข้อยกเว้นที่บัญญัติไว้ในมาตรา ให้ขยายไปถึงทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง อันเป็นของภริยาหรือของบุตรผู้เยาว์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษา ซึ่งทรัพย์สินเช่นว่านตามกฎหมายอาจถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือเป็นทรัพย์สินที่อาจบังคับเอาชำระหนี้ตามคำพิพากษาได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘๖ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น สิทธิเรียกร้องเป็นเงินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาต่อไปนี้ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

(๑) เบี้ยเลี้ยงชีพซึ่งกฎหมายกำหนดไว้ และเงินรายได้เป็นคราว ๆ อันบุคคลภายนอกได้ยกให้เพื่อเลี้ยงชีพเป็นจำนวนตามที่ศาลเห็นสมควร

(๒) เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ บำเหน็จ และเบี้ยหวัดของข้าราชการหรือลูกจ้างของรัฐบาล และเงินสงเคราะห์ หรือบำนาญที่รัฐบาลได้จ่ายให้แก่คู่สมรสหรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้น

(๓) เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ ค่าชดใช้ เงินสงเคราะห์ หรือรายได้อื่นในลักษณะเดียวกันของพนักงาน ลูกจ้าง หรือคนงาน นอกจากที่กล่าวไว้ใน (๒) ที่นายจ้างจ่ายให้แก่บุคคลเหล่านั้น หรือคู่สมรส หรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้นเป็นจำนวนตามที่ศาลเห็นสมควร

(๔) เงินอุปนถัมภ์สงเคราะห์ลูกหนี้ตามคำพิพากษา ได้รับอันเนื่องมาแต่ความตายของบุคคลอื่น เป็นจำนวนตามที่จำเป็นในการดำเนินการอุปนถัมภ์ศพตามฐานะของผู้ตายที่ศาลเห็นสมควร

ในการกำหนดจำนวนเงินตาม (๑) และ (๓) ให้ศาลกำหนดให้ไม่น้อยกว่าอัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนในขณะนั้น ทั้งนี้โดยคำนึงถึงฐานะใน

The benefit of the exception as provided in this Section shall extend to the properties under paragraph one belonging to the wife or minor children of the judgment debtor, which might legally be deemed as properties belonging to the judgment debtor or as properties liable to execution for the judgment debt.”

Section 9. The provisions of Section 286 of the Civil Procedure Code shall be repealed and replaced by the following :

“Section 286. Subject to the provisions of other laws, the following money claims of a judgment debtor are not liable to execution :

(1) maintenance allowances provided by law and periodical income given by third person for maintenance in such amount as the Court thinks fit;

(2) salaries, wages, pensions, gratuities and bia-wat of Government officials or employees and aid payments or pensions paid by the Government to their surviving spouses or relatives;

(3) salaries, wages, pensions, compensation, aid payments, or other income of officials, employees, or workers in addition to those mentioned in (2) paid by the employer to such persons or their surviving spouses or relatives in such amount as the Court thinks fit ;

(4) aid payments for cremation received by a judgment debtor as a result of the death of other person in such amount necessary for the carrying out of the cremation with due regard to the status of the deceased as the Court thinks fit.

In fixing the amount of money in (1) and (3), the Court shall fix it not less than the minimum rate of salaries of civil officials at that time with

ทางครอบครัวของลูกหนตามคำพิพากษา และจำนวนบุพการและผู้สืบสันดาน ซึ่งอยู่ในความอุปการะของลูกหนตามคำพิพากษาด้วย”

มาตรา ๑๐ การบังคับคดีตามคำพิพากษา หรือคำสั่งที่ยังไม่เสร็จสิ้นลงในวัน
ที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากมิได้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๘๕ หรือมาตรา ๒๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
บัญญัตินี้ เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อลูกหนตามคำพิพากษา หรือเมื่อผู้มีส่วนได้เสีย
ในการบังคับคดียื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ให้ศาลสั่งเพิกถอนเสียทั้งหมดหรือบางส่วน
หรือสั่งแก้ไข หรือมีคำสั่งในเรื่องนั้นอย่างใดอย่างหนึ่งให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว
ทั้งนี้ เว้นแต่การบังคับคดีตามคำพิพากษา หรือคำสั่งที่กำหนดคดีหรือเรียกเรื่องเป็นเงิน
ของลูกหนตามคำพิพากษา อันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตามมาตรา ๒๘๖
(๑) หรือ (๓) ที่มีจำนวนน้อยกว่าอัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนใน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าจำนวนเงินที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการ
บังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น มีจำนวนเท่ากับอัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของขา
ราชการพลเรือนในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

due regard to the family status of the judgment debtor and the number of their ascendants and descendants to be maintained by the judgment debtor as well.”

Section 10. In respect of the execution of a judgment or order which has not completed on the date this Act comes into force is not in compliance with Section 285 or Section 286 of the Civil Procedure Code as amended by this Act, if the Court thinks fit or the judgment debtor or a person having an interest in the execution applies by motion to the Court, the Court shall revoke it entirely or partly, or amend it or give a new order on that matter in accordance with the aforesaid provisions, excepting the execution of a judgment or order fixing the money claim on judgment debtor which is not liable to the execution under Section 286 (1) or (3) the amount of which is less than the minimum rate of salaries of civil officials on the date this Act comes into force, it shall be deemed that the amount of money which is not liable to the execution of such judgment or order is equal to the minimum rate of salaries of civil officials on the date this Act comes into force.

Countersigned by

Sanya Dharmasakti

Prime Minister

พระราชบัญญัติ

โรงงาน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำนองที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่โรงงานของทางราชการที่ดำเนินงานโดยทางราชการเพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ แต่โรงงานดังกล่าวต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ว่าด้วยที่ตั้งของโรงงาน การป้องกันหรือระงับอันตรายที่อาจเกิดหรือเกิดแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน หรือเหตุรำคาญ การกำจัดสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง หรือการระบายอากาศ”

Factories Act (No.2), B.E. 2518

BHUMIBOL ADULYADEJ, REX.

Given on 4th January B.E. 2518

Being the 30th year of the present Reign.

His Majesty King Bhumibol Adulyadej is graciously pleased to proclaim that :

Whereas it is expedient to amend the law on factories;

Be it, therefore, enacted by the King, by and with the advice and consent of the National Legislative Assembly acting as the National Assembly as follows :

Section 1. This Act is called the "Factories Act (No. 2), B.E. 2518".

Section 2. This Act shall come into force as from the day following the date of its publication in the Government Gazette.

Section 3. The provisions of Section 4 of the Factories Act, B.E. 2512 shall be repealed and replaced by the following:

"Section 4. This Act shall not apply to a factory which is owned and operated by the official service for the purpose of national security or safety; provided that such factory shall comply with the Ministerial Regulations on the location of factory, the prevention or elimination of danger which may arise or arises to a person or property or of nuisance, the disposal of refuse, drainage or ventilation."

Government Gazette Vol. 92, Part 5, Special Issue, page 143, dated 9th January B.E. 2518.

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดโรงงานใดๆ ที่มีลักษณะต้องตามที่ระบุต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นจากการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติทั้งหมด หรือแต่บางส่วนนอกจากในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมป้องกันหรือระงับอันตรายที่อาจเกิดหรือเกิดแก่บุคคล หรือทรัพย์สินหรือเหตุรำคาญ การกำจัดสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง หรือการระบายอากาศ คือ

- (๑) โรงงานที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาวิจัยสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม
- (๒) โรงงานของสถาบันการศึกษาที่ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมนักศึกษา
- (๓) โรงงานที่ดำเนินงานเพียงเป็นอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการขนส่งมิใช่กิจการโรงงาน
- (๔) โรงงานที่ดำเนินงานอันมีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว หรือ
- (๕) โรงงานที่ดำเนินงานอันมีลักษณะไม่อาจเป็นอันตราย หรือรำคาญแก่ผู้ใด

ประกาศดังกล่าวจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขด้วยก็ได้

ในกรณีเป็นการประกาศให้โรงงานใดได้รับยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาต ให้ถือว่าผู้ประกอบการโรงงานเป็นผู้รับใบอนุญาตในส่วนอื่นที่มิได้รับยกเว้น”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.

Section 4. The provisions of Section 6 of the Factories Act, B E. 2512 shall be repealed and replaced by the following :

“Section 6. The Minister has the power to issue a notification in the Government Gazette determining that any factory under the following description be exempted totally or partially from complying with the provisions of this Act in so far as the prevention or elimination of danger which may arise or arises to a person or property or of nuisance, the disposal of refuse, drainage or ventilation is concerned, namely :

- (1) a factory the purpose of which is to study and research in the industrial development;
- (2) a factory of an educational institution which is established for the purpose of training students;
- (3) a factory the operation of which is only necessary for the implementation of other activity which is not a factory operation;
- (4) a factory which operates in the form of home industry; or
- (5) a factory the operation of which may not cause any danger or nuisance to any person.

In the aforesaid notification, the rules, procedure and conditions may be prescribed.

In the case where a notification determines that any factory is exempted in respect of the application for a licence, it shall be considered that a person operating a factory is a licensee in other parts which are not exempted.”

Section 5. The provisions of Section 8 of the Factories Act, B.E. 2512 as amended by the Announcement of the National Executive

๑๕๒

๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“มาตรา ๘ การตั้งโรงงานจะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานจาก ปลัดกระทรวง หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาต

ในการออกใบอนุญาตตั้งโรงงาน ให้กำหนดระยะเวลาการตั้งโรงงานให้แล้ว เสร็จเพื่อเปิดดำเนินงานไว้ด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและแบบในการขอรับใบอนุญาตตั้งโรงงานและ การออกใบอนุญาตตั้งโรงงาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้รับ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานขยาย โรงงาน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออก ใบอนุญาต

การขอขยายโรงงานและการให้ขยายโรงงาน ตลอดจนการอุทธรณ์คำสั่งไม่ ให้ขยายโรงงาน ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การขยายโรงงานได้แก่

Council No. 240 dated 3rd November B.E. 2515 shall be repealed and replaced by the following :

“Section 8. A factory may be established only when a licence to establish a factory has been granted by the Under-Secretary of State or the person entrusted by him to grant the licence.

In the grant of a licence to establish a factory, a period for the completion of the establishment of the factory for operation shall also be prescribed.

The rules, procedure, and conditions for the application for a licence to establish a factory and the grant of a licence to establish a factory shall be as prescribed in the Ministerial Regulations”.

Section 6. The provisions of Section 21 of the Factories Act, B.E. 2512 as amended by the Announcement of the National Executive Council No. 240 dated 3rd November B.E. 2515 shall be repealed and replaced by the following :

“Section 21. A licensee to operate a factory shall not expand the factory unless he has received a licence from the Under-Secretary of State or the person entrusted by him to grant the licence.

The provisions of Section 8, Section 9, Section 10, Section 11, Section 12, Section 13, Section 14, Section 15 and Section 33 shall apply *mutatis mutandis* to the application for expansion of a factory and the grant of expansion of a factory as well as the appeal against the order refusing to expand a factory.

The expansion of a factory denotes

(๑) การเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรเพื่อให้กำลังเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไปในกรณีเครื่องจักรกำลังไม่เกินยี่สิบแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าไม่เกินยี่สิบแรงม้า หรือเพิ่มขนาดตั้งแต่ยี่สิบแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่ายี่สิบแรงม้าขึ้นไปในกรณีเครื่องจักรกำลังเกินกว่ายี่สิบแรงม้า หรือกำลังเทียบเท่าเกินกว่ายี่สิบแรงม้า

(๒) การเพิ่มหรือแก้ไขส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารโรงงานทำให้ฐานรากเดิมของอาคารโรงงานฐานใดฐานหนึ่งต้องรับน้ำหนักเพิ่มขึ้นตั้งแต่ห้าร้อยกิโลกรัมขึ้นไป

ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ในส่วนที่ขยายให้มีอายุเท่ากับ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามมาตรา ๑๖”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต เครื่องจักรที่ใช้เป็นเครื่องต้นกำลัง หรือพลังงานของเครื่องจักรเป็นอย่างอื่นแต่ไม่ถึงขั้นขยายโรงงาน หรือเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงานออกไป หรือก่อสร้างอาคารโรงงานเพิ่มขึ้นใหม่เพื่อประโยชน์แก่กิจการของโรงงานนั้นโดยตรง ทำให้เนื้อที่ของอาคารโรงงานเพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไปในกรณีเนื้อที่ของอาคารโรงงานมีไม่เกินสองร้อยตารางเมตร หรือเพิ่มขึ้นตั้งแต่หนึ่งร้อยตารางเมตรขึ้นไปในกรณีเนื้อที่ของอาคารโรงงานมีเกินกว่าสองร้อยตารางเมตร ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่เพิ่มจำนวนเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักร หรือเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงานหรือก่อสร้างอาคารโรงงานนั้นเพิ่มขึ้น แล้วแต่

(1) the increase in the number, change or modification of machinery in order to increase its power from fifty per cent in the case of machinery of less than twenty horse-power or its equivalent, or from ten horse-power or its equivalent in the case of machinery of more than twenty horse-power or its equivalent;

(2) the addition to or alteration of any part of the factory building which causes any former foundation of the factory to bear an additional load from five hundred kilograms upward.

The licence to operate a factory in respect of the expansion shall be valid as long as the licence to operate a factory under Section 16."

Section 7. The provisions of Section 22 of the Factories Act, B.E. 2512 shall be repealed and replaced by the following:

"Section 22. When a licensee to operate a factory increases the number of, or otherwise changes or modifies the machinery used in the production, the machinery used for generating power or energy of machinery, but not to the extent of expanding the factory, or makes an addition to the factory building or constructs a new factory building for the direct benefit of the factory, thereby increasing the area of the factory building from fifty per cent in the case the area of the factory building is less than two hundred square metres or increasing from one hundred square metres in the case the area of the factory building is more than two hundred square metres, he shall inform the competent official of it in writing within seven days as from the date of increase of the number, change, or modification of the machinery, addition to the factory building or construction of a new factory building, as the case may be, and shall comply with the rules and procedure concerning the increase

กรณี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือ
 เปลี่ยนแปลงเครื่องจักร หรือการเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงานหรือการก่อสร้างอาคารโรงงาน
 เพิ่มขึ้นตามประกาศรัฐมนตรีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน
 พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตาย ให้ทายาท
 หรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอต่อปลัดกระทรวง หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้
 ออกใบอนุญาตเพื่อรับโอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานภายในเก้าสิบนับแต่วัน ที่ผู้
 รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตาย หรือภายในระยะเวลาที่ปลัดกระทรวงหรือผู้
 ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตขยายเวลาให้ตามความจำเป็น ตามที่ยื่น
 คำขอภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสิ้นอายุ หาก
 จะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้ดำเนินการเสมือนผู้ขออนุญาตตั้งโรงงานใหม่

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ทายาท หรือผู้จัดการมรดก ซึ่งเข้าประ
 กอบกิจการโรงงานมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ
 โรงงาน

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความ
 สามารถ ให้นำความในสองวรรคก่อนมาใช้บังคับแก่ผู้อนุบาลโดยอนุโลม”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติ
 โรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงานหยุด
 ประกอบกิจการโรงงานทั้งหมด หรือบางส่วนจนกว่าจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้เป็นที่ปลอดภัย

of the number, change, or modification of the machinery, addition to the factory building or construction of a new factory building in the notification published by the Minister in the Government Gazette”.

Section 8. The provisions of Section 32 of the Factories Act, B.E. 2512 shall be repealed and replaced by the following :

“Section 32. In the case where a licensee to operate a factory died, his heir or the administrator of his estate shall apply to the Under-Secretary of State or the person entrusted by him to grant a licence for a transfer of the licence to operate the factory within ninety days from the date of his death or within the period which the Under-Secretary of State or the person entrusted by him to grant a licence may extend as of necessity. If an application is not filed within the prescribed period, the licence to operate the factory shall be deemed to have expired. If the operation of the factory is to be continued, the same procedure as that of the establishment of a factory shall be followed.

During the period under paragraph one, his heir or the administrator of his estate who carries on the operation of the factory shall have the power, duty and responsibility as a licensee to operate a factory.

In the case where the licensee to operate the factory has been adjudged an incompetent person by the Court, the provisions of the two preceding paragraphs shall apply *mutatis mutandis* to the guardian.”

Section 9. The provisions of Section 36 (4) of the Factories Act, B.E. 2512 shall be repealed and replaced by the following :

“(4) to issue a written order to a licensee to operate a factory to discontinue its operation either totally or partially until modification has been

ภัย หรือเป็นไปตามประกาศของรัฐมนตรี ในกรณีการประกอบกิจการโรงงานอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินหรือในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานไม่ขจัดเหตุรำคาญ ไม่กำจัดสิ่งปฏิกูล ไม่จัดระบบระบายน้ำทิ้งหรือระบายอากาศให้ถูกต้องตามประกาศของรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

“มาตรา ๓๘ ทวิ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคำสั่งของปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้จัดการอย่างใดอย่างหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการก่อให้เกิดเหตุรำคาญ หรืออันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน การกำจัดสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง หรือการระบายอากาศ ถ้าผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานมิได้ยื่นคำร้องขอคำวินิจฉัยตามมาตรา ๓๘ หรือคำร้องนั้นได้มีคำวินิจฉัยให้ยกเสียแล้ว และผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานได้รับคำเตือนเป็นหนังสือจากปลัดกระทรวง หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตให้ดำเนินการตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วแต่ยังไม่ปฏิบัติตามคำเตือน ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตมีอำนาจมอบหมายให้บุคคลใด ๆ เข้าจัดทำ เพื่อให้การเป็นไปตามคำสั่งนั้นได้ ในการมอบหมายให้คำนึงถึงความสามารถในการรับภาระของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานนั้น และให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานชดใช้ค่าใช้จ่ายในการเข้าจัดการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริงและจะเรียกเรื่องค่าเสียหายอย่างใดมิได้”

made so that it may be safe or be in accordance with the notification of the Minister in the case where the operation of the factory may be harmful to a person or property or where the licensee to operate the factory fails to eliminate nuisance, dispose of refuse, or provide proper drainage or ventilation according to the notification of the Minister”.

Section 10. The following provisions shall be added as Section 38 bis of the Factories Act, B.E. 2512 :

“Section 38 bis. When it appears that a licensee to operate a factory fails to comply with an order of a competent official or an order of the Under-Secretary of State or the person entrusted by him to grant a licence given under this Act instructing him to carry out any act in so far as nuisance, danger to a person or property, disposal of refuse, drainage, or ventilation is concerned, and if the licensee to operate a factory fails to apply for a decision under Section 38 or a decision quashing such application has been given and the licensee to operate a factory has received from the Under-Secretary of State or the person entrusted by him to grant a licence a written warning advising him to carry out the order within the prescribed period but has not yet complied therewith, the Under-Secretary of State or the person entrusted by him to grant a licence shall have the power to delegate any person with the power to proceed with such order. In the delegation of power, consideration should be taken with due regard to the liability of the licensee to operate a factory and the licensee to operate a factory shall defray all actual amount of expenses incurred in such proceeding and shall not claim for any damages arising therefrom.”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ ผู้ใดตั้งโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ใดประกอบกิจการโรงงาน โดยไม่ได้รับ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการโรงงาน จนกว่าจะได้รับใบอนุญาต”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

“มาตรา ๔๔ ทวิ ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕ หรือในระหว่างที่ได้มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการ โรงงานจนกว่าจะสิ้นกำหนด ระยะเวลาของการสั่ง พักใช้ใบอนุญาตหรือโดยตลอดไป แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

Section 11. The provisions of Section 43 and Section 44 of the Factories Act, B.E. 2512 shall be repealed and replaced by the following :

“Section 43. Any person who establishes a factory without receiving a licence to establish a factory under Section 8 shall be liable to a fine not exceeding one hundred thousand Baht.

Section 44. Any person who operates a factory without a licence to operate a factory shall be liable to imprisonment for a term not exceeding two years or to a fine not exceeding one hundred thousand Baht or to both, and the Court shall instruct him to discontinue its operation until he has received a licence.”

Section 12. The following provisions shall be added as Section 44 bis of the Factories Act, B.E. 2512 :

“Section 44 bis. Any person who operates a factory after his licence has been revoked under Section 35 or during the suspension of his licence or after the revocation of his licence under Section 40 shall be liable to imprisonment for a term not exceeding two years or to a fine not exceeding one hundred thousand Baht or to both, and the Court shall instruct him to discontinue its operation until the suspension of the licence is over or indefinitely, as the case may be.”

Section 13. The provisions of Section 46, Section 47, Section 48 and Section 49 of the Factories Act, B.E. 2512 shall be repealed and replaced by the following :

“Section 46. Any licensee to operate a factory who violates Section 21 shall be liable to imprisonment for a term not exceeding two years or to a fine not exceeding one hundred thousand Baht or to both, and the Court shall

และให้ศาลสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นหยุดขยายโรงงาน หรือหยุดประกอบกิจการโรงงานในส่วนที่ขยายจนกว่าจะได้รับใบอนุญาต หรือรอลอนส่วนที่ขยายในกรณีที่ไม่ได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๗ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งส่งตามมาตรา ๓๖ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้เครื่องจักรที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ผูกมัดประทับตราไว้ตามมาตรา ๓๖ (๓) กลับทำงานได้อีก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

“มาตรา ๔๘ ทวิ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่บุคคลซึ่งปลัดกระทรวง หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้ออกใบอนุญาตมอบหมายให้เข้าจัดทำเพื่อให้การเป็นไปตามคำสั่งตามมาตรา ๓๘ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

instruct him to discontinue the expansion of the factory or to discontinue the operation of the factory in so far as the expansion is concerned until he has received a licence or has demolished the expansion in the case where he has not received a licence, as the case may be.

Section 47. Any person who obstructs or fails to provide facilities to a competent official in his performance under Section 36 shall be liable to a fine not exceeding five thousand Baht.

Section 48. Any person who fails to comply with an order of a competent official given under Section 36 (3) or (4) shall be liable to imprisonment for a term not exceeding one year or to a fine not exceeding fifty thousand Baht or to both.

Section 49. Any person who does any act in order that a machine sealed by a competent official under Section 36 (7) may work again shall be liable to imprisonment for a term not exceeding one year or to a fine not exceeding fifty thousand Baht or to both.”

Section 14. The following provisions shall be added as Section 49 bis of the Factories Act, B.E. 2512:

“Section 49 bis. Any person who obstructs or fails to provide facilities to a person having the power delegated by the Under-Secretary of State or the person entrusted by him to grant a licence to proceed with an order given under Section 38 bis shall be liable to imprisonment for a term not exceeding one year or to a fine not exceeding fifty thousand Baht or to both.”

Section 15. The provisions of Section 50 of the Factories Act, B.E. 2512 shall be repealed and replaced by the following:

“มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๕) หรือ (๑๖) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ (๖) (๑๐) (๑๒) (๑๓) หรือ (๑๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

“มาตรา ๕๐ ทวิ ในกรณีที่พระราชบัญญัติฉบับบัญญัติว่า การกระทำใดของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเป็นความผิด ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการเป็นผู้กระทำ หรือร่วมกระทำด้วยกรรมการหรือผู้จัดการนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ สำหรับผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓๒ ทวิ) แห่งอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

“(๓๒ ทวิ) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานในส่วนที่ขยาย ให้เป็นไปตามอัตราใน (๑๗) ถึง (๓๑) สำหรับส่วนที่ขยาย”

มาตรา ๑๘ บรรดาโรงงานของทางราชการหรือโรงงานขององค์การของรัฐที่ได้ดำเนินงานโดยทางราชการหรือองค์การของรัฐอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีได้เป็นโรงงานที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ถ้าประสงค์จะดำเนินการต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามมาตรา ๑๒ แห่ง

“Section 50. Any licensee to operate a factory who fails to comply with Section 39 (1), (2), (3) (4), (5), (7), (8), (9), (11), (15), or (16) shall be liable to a fine not exceeding ten thousand Baht.

Any licensee to operate a factory who fails to comply with Section 39 (6), (10), (12), (13), or (14) shall be liable to imprisonment for a term not exceeding one month or to a fine not exceeding ten thousand Baht or to both.”

Section 16. The following provisions shall be added as Section 50 bis of the Factories Act, B.E. 2512:

“Section 50 bis. In the case where this Act provides that any act of a licensee to operate a factory constitutes an offence and it shall be considered that his director or manager shall have done or participated in it, such director or manager shall be liable to the same punishment as provided for a licensee to operate a factory unless he can prove that such act has been done without his knowledge or consent.”

Section 17. The following provisions shall be added as (32 bis) of the rates of fees annexed to the Factories Act, B.E. 2512:

“(32 bis) Licence to operate a factory in so far as the expansion is concerned shall be the same as the rates in (17) to (31) applicable to the expansion.”

Section 18. As for factories which have been owned and operated by the official service or State organizations on the day this Act comes into force and are not exempted by Section 4 of the Factories Act, B.E. 2512 as amended by Section 3 of this Act, if further operations are to be carried on, an application for a licence to operate a factory under Section 12 of the

๑๕๘

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และต้องปรับปรุงโรงงานหรือปฏิบัติการให้ถูกต้องตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำความในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

Factories Act, B.E. 2512 shall be filed within ninety days from the date this Act comes into force and improvement of the factory or proper performance under Section 39 of the Factories Act, B.E. 2512 shall be required to be completed within one year from the date this Act comes into force and the provisions of Section 13, Section 14 and Section 15 of the Factories Act, B.E. 2512 shall apply thereto *mutatis mutandis*.

Section 19. The Minister of Industry shall have charge and control of the execution of this Act.

Countersigned by

Sanya Dharmasakti

Prime Minister

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒)

พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๒ ทวิ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) เว้นแต่ที่กำหนดในวรรคสาม ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๒๐ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

Revenue Code Amendment Act**(No. 22), B.E. 2518**

BHUMIBOL ADULYADEJ, REX.

Given on 5th February B.E. 2518

Being the 30th year of the present Reign.

His Majesty King Bhumibol Adulyadej is graciously pleased to proclaim that :

Whereas it is expedient to amend the Revenue Code;

Be it, therefore, enacted by the King, by and with the advice and consent of the National Legislative Assembly acting as the National Assembly, as follows :

Section 1. This Act is called the "Revenue Code Amendment Act (No. 22), B.E. 2518."

Section 2. This Act shall come into force as from the day following the date of its publication in the Government Gazette.

Section 3. The provisions of Section 42 bis of the Revenue Code as amended by the Announcement of the National Executive Council No. 206 dated 15th September B.E. 2515 shall be repealed and replaced by the following:

"Section 42 bis. Subject to the provisions of paragraph three, the deduction of expenses from the assessable income under Section 40 (1) and (2) at the rate of 20 per cent shall be allowed; provided that the aggregate expenses shall not be more than 20,000 Baht.

Government Gazette Vol. 92, Part 32, Special Issue, page 4, dated 12th February B.E. 2518

ในกรณีสามภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามภริยา
ได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง

ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๑) และ (๒) เป็นเงินซึ่งนาย
จ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน โดยคำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงาน ตาม
ระเบียบที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ไม่ว่าเงินที่จ่ายนั้นจะจ่ายจากเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญหรือไม่ ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่ากับ ๒,๐๐๐ บาท
คูณด้วยจำนวนปีที่ทำงาน แต่ไม่เกินเงินได้พึงประเมิน เหลือเท่าใดให้หักค่าใช้จ่ายได้
อีกร้อยละ ๕๐ ของเงินที่เหลือนั้น

จำนวนปีที่ทำงานตามวรรคสาม ในกรณีเงินบำเหน็จหรือเงินอื่นในลักษณะ
เดียวกันที่ทางราชการจ่าย ให้ถือจำนวนปีที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณเงินบำเหน็จหรือเงิน
อื่นในลักษณะเดียวกันนั้นตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับของทางราชการ

ในการคำนวณจำนวนปีที่ทำงาน นอกจากกรณีตามวรรคสี่ เศษของปี ถ้าถึง
หนึ่งร้อยแปดสิบสามวันให้ถือเป็นหนึ่งปี ถ้าไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวันให้ปัดทิ้ง”

มาตรา ๔ บทบัญญัติมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
เดิมโดยพระราชบัญญัติ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๗
ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

In the case where both husband and wife have income under paragraph one and their marital status exists throughout the tax year, each shall be allowed to deduct the expenses on the basis provided in paragraph one.

In the case where the assessable income under Section 40 (1) and (2) is a sum of money paid by an employer as a result of retirement, which is calculated on the length of service according to the regulation laid down by the Director-General, whether it has been paid from the provident fund or pension fund, the deductible expenses equivalent to 2,000 Baht multiplied by the number of years of service shall be allowed; provided that they shall not be more than the assessable income, and from the balance, if any, the expenses shall be further deducted at the rate of 50 per cent thereof.

In the case of gratuities or other payments of the same description paid or made by the official service, the number of years of service under paragraph three shall be the number of years used as the basis for calculating the gratuities or other payments of the same description under the law rules or regulations of the official service.

In the calculation of number of years of service except the case under paragraph four, a fraction of year shall be counted as one year if it is one hundred and eighty-three day or over and shall be disregarded if it is less than one hundred and eighty-three days.

Section 4. The provisions of Section 42 bis of the Revenue Code as amended by this Act shall apply to the assessable income for the year B.E. 2517 the return of which is to be filed in B.E. 2518, and thereafter.

Section 5. The Minister of Finance shall have charge and control of the execution of this Act.

Countersigned by
Sanya Dharmasakti
Prime Minister

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตราภาษีการค้า (ฉบับที่ ๕๖)

พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรลดอัตราภาษีการค้าสำหรับการขายสินค้าบางอย่าง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา ๓ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความใน
ประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราภาษีการค้า (ฉบับที่ ๕๖) พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ และ
มาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๗
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๑) ของมาตรา ๕ แห่งพระราช
กฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตรา และยกเว้นภาษีการค้า
(ฉบับที่ ๕๔) พ.ศ. ๒๕๑๗

Royal Decree
issued under the Revenue Code on
Reduction of Business Tax
(No. 56) B.E. 2518

BHUMIBOL ADULYADEJ, REX.

Given on 5th February B.E. 2518

Being the 30th year of the present Reign.

His Majesty King Bhumibol Adulyadej is graciously pleased to proclaim that :

Whereas it is expedient to reduce business tax on sale of certain goods ;

By virtue of Section 192 of the Constitution of the Kingdom of Thailand and Section 3 of the Revenue Code as amended by the Revenue Code Amendment Act (No. 10), B.E. 2496, a Royal Decree is hereby enacted by the King, as follows :

Section 1. This Royal Decree is called the "Royal Decree issued under the Revenue Code on Reduction of Business Tax (No. 56), B.E. 2518".

Section 2. This Royal Decree shall come into force as from the day following the date of its publication in the Government Gazette; provided that the provisions of Section 4, Section 5, Section 6 and Section 7 of this Royal Decree shall come into force as from 5th December B.E. 2517.

Section 3. The following provisions shall be inserted as Section 9 (11) of the Royal Decree issued under the Revenue Code on Reduction of and Exemption from Business Tax (No. 54), B.E. 2517 :

Government Gazette, Vol. 92, Part 32, Special Issue, page 20, dated 12th February B.E. 2518.

“(๑๑) जानसेयंगेप्लेतुंयंगिदैऑत् रीयले १५.० खोरारुबुं”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของหมวด ๘ ในบัญชีที่ ๑ แห่งบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นภาษีการค้า (ฉบับที่ ๕๔) พ.ศ. ๒๕๑๗

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๙) ของหมวด ๘ ในบัญชีที่ ๑ แห่งบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นภาษีการค้า (ฉบับที่ ๕๔) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“(๙) กระจกทุกชนิดรวมทั้งกระจกแข็ง นอกจากกระจกสำหรับพิมพ์หนังสือพิมพ์ กระจกคราฟท์ และกระจกคราฟท์ที่ทำเป็นลูกฟูกไม่ว่าจะปิดด้วยแผ่นเรียบหรือไม่ก็ตาม”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘) ของหมวด ๒ ในบัญชีที่ ๒ แห่งบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นภาษีการค้า (ฉบับที่ ๕๔) พ.ศ. ๒๕๑๗

“(๘) กระจกอบาน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของหมวด ๕ ในบัญชีที่ ๓ แห่งบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นภาษีการค้า (ฉบับที่ ๕๔) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนแทน

“(๑) กระจกสำหรับพิมพ์หนังสือพิมพ์ กระจกคราฟท์ และกระจกคราฟท์ที่ทำเป็นลูกฟูกไม่ว่าจะปิดด้วยแผ่นเรียบ หรือไม่ก็ตาม”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

“(11) prepared record blanks : 15.0 per cent of gross receipt”

Section 4. The provisions of Division 8 (8) of Schedule 1 annexed to the Royal Decree issued under the Revenue Code on Reduction of and Exemption from Business Tax (No. 54), B.E. 2517 shall be repealed.

Section 5. The provisions of Division 8 (9) of Schedule 1 annexed to the Royal Decree issued under the Revenue Code on Reduction of and Exemption from Business Tax (No. 54), B.E. 2517 shall be repealed and replaced by the following :

“(9) Any kind of paper including paperboard, except newsprint, kraft paper and corrugated kraft paper, whether with or without flat surface sheets.”

Section 6. The following provisions shall be inserted as Division 2 (8) of Schedule 2 annexed to the Royal Decree issued under the Revenue Code on Reduction of and Exemption from Business Tax (No. 54), B.E. 2517:

“(8) gunny bags”.

Section 7. The provisions of Division 5 (1) of Schedule 3 annexed to the Royal Decree issued under the Revenue Code on Reduction of and Exemption from Business Tax (No. 54), B.E. 2517 shall be repealed and replaced by the following :

“(1) Newsprint, kraft paper and corrugated kraft paper, whether with or without flat surface sheets”

Countersigned by

Sanya Dharmasakti

Prime Minister

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ

พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗

ข้อ ๒ ให้กำหนดค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารออกจากสนามบินเพื่อเดินทางไปต่างประเทศ สำหรับสนามบินชั้น ๑ ซึ่งคณะกรรมการการบินพลเรือนได้กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ครั้งที่ ๔๐ บาท

ข้อ ๓ ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินตามข้อ ๒ แก่ผู้โดยสารดังต่อไปนี้

- (๑) เด็กอายุไม่เกินสองปี
- (๒) ผู้โดยสารอากาศยานของประเทศไทยหรือรัฐต่างประเทศ หรือที่รัฐไทยหรือรัฐต่างประเทศเข้าหมายทางเครื่อง โดยมีหลักฐานแสดงว่าเป็นการเดินทางในราชการ
- (๓) ผู้โดยสารผ่าน ซึ่งมีได้ออกไปนอกสนามบิน หรือซึ่งจำเป็นต้องออกไปพักผ่อนนอกสนามบิน เนื่องจากอากาศยานที่จะโดยสารไปออกเดินทางไม่ได้ตาม

Ministerial Regulation**No. 18 (B.E. 2518)****issued under the Air Navigation Act, B.E. 2497**

By virtue of Section 6 of the Air Navigation Act, B.E. 2497 as amended by the Air Navigation Act (No. 5), B.E. 2507, the Minister of Communications hereby issues the Ministerial Regulation as follows :

Clause 1. The Ministerial Regulation No. 10 (B.E. 2507) issued under the Air Navigation Act, B.E. 2497 as amended by the Ministerial Regulation No. 17 (B.E. 2516) issued under the Air Navigation Act, B.E. 2497 shall be repealed.

Clause 2. The airport fee of 40 Baht shall be prescribed for each departure of a passenger leaving the 1st class airport for abroad, which the Civil Aviation Commission has prescribed in the Regulations of the Civil Aviation Commission.

Clause 3. The following passengers shall be exempted from the airport fee under Clause 2 :

- (1) child of not more than two years of age ;
- (2) passenger of the aircraft of Thailand or of a foreign State or chartered by Thailand or a foreign State, with an evidence showing that his journey is official ;
- (3) transit passenger who does not leave the airport or is to stay outside the airport as the aircraft by which he is going to leave cannot

กำหนด สำหรับกรณีหลังนี้ จะต้องรวมเวลาพักอยู่ไม่เกินสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่ เวลาที่อากาศยานซึ่งโดยสารมานั้นลงถึงสนามบิน

- (๔) ประมุขแห่งรัฐต่างประเทศและผู้ติดตาม
- (๕) ราชาอัครันตฤกะของพระมหากษัตริย์ หรือพระราชินี และผู้ติดตาม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘

ศรีภูมิ ศุภเนตร

รัฐมนตรีช่วยว่าการ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

depart on time ; provided that, in the latter case, the total period of his stay shall not be longer than forty eight hours from the time when such aircraft arrived at the airport ;

- (4) Head of a foreign State and his attendants ;
- (5) guest of H.M. the King or H.M. the Queen and his attendants.

Given on 23rd January B.E. 2518

Sribhumi Sukhanetr

Deputy Minister

acting on behalf of the Minister of Communications

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕๙ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติสุรา

พ.ศ. ๒๕๑๓

อาศยอนเขตตามความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๑๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (ข) และ (ค) ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๐ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) ชนิดสุราขาว ลิตรละ ๑๕.๕๐ บาท แห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์

(ค) ชนิดสุราผสม ลิตรละ ๒๖.๐๐ บาท แห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (ง) ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๐ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๑๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๖ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ง) ชนิดสุราปรุงพิเศษ

(๑) สุราประเภทลิเคียว เวิร์มซ บิน หรือสุราอื่นทำนองเดียวกัน ลิตรละ ๔๕.๐๐ บาท แห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์

(๒) สุราชื่อ “มาร์แชล” หรือสุราชื่ออื่นที่มีคุณภาพคล้ายคลึงและราคาขายใกล้เคียงกัน ลิตรละ ๕๐.๐๐ บาท แห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์

Ministerial Regulation

No. 59 (B.E. 2518)

issued under the Spirits Act, B.E. 2493

By virtue of Section 47 of the Spirits Act, B.E. 2493 as amended by the Announcement of the National Executive Council No. 338 dated 13th December B.E. 2515, the Minister of Finance hereby issues the Ministerial Regulation as follows :

Clause 1. The provisions of Clause 3 (b) and (c) of the Ministerial Regulation No. 50 (B.E. 2515) issued under the Spirits Act, B.E. 2493 shall be repealed and replaced by the following :

“(b) White spirits : 19.50 Baht a litre of pure alcohol;

(c) Mixed spirits : 26.00 Baht a litre of pure alcohol.”

Clause 2. The provisions of Clause 3 (d) of the Ministerial Regulation No. 50 (B.E. 2515) issued under the Spirits Act, B.E. 2493 as amended by the Ministerial Regulation No. 56 (B.E. 2516) issued under the Spirits Act, B.E. 2493 shall be repealed and replaced by the following :

“(d) Specially blended spirits

(1) liqueur, vermouth, gin, or spirits of similar nature : 45.00 Baht a litre of pure alcohol;

(2) Spirits named “Marshal”, or spirits of any other name which are of similar quality and selling price : 50.00 Baht a litre of pure alcohol;

(๓) สุราชื่อ “แม่โขง” สุราชื่อ “โกษาวิสกี้” หรือสุราชื่ออื่นที่มีคุณภาพคล้ายคลึงและราคาขายใกล้เคียงกัน ลิตรละ ๕๐.๐๐ บาท แห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์

(๔) สุราชื่อ “ทวางทอง” สุราชื่อ “มงกุฎวิสกี้” หรือสุราชื่ออื่นที่มีคุณภาพคล้ายคลึงและราคาขายใกล้เคียงกันลิตรละ ๔๐.๐๐ บาท แห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์

(๕) สุราชื่อ “สิงห์ไทยท่า” สุราชื่อ “เสือดาว” สุราชื่อ “ยอดข้าว” หรือสุราชื่ออื่นที่มีคุณภาพคล้ายคลึงและราคาขายใกล้เคียงกัน ลิตรละ ๒๖.๐๐ บาท แห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

สมหมาย สุนทรกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(3) Spirits named "Mekhong", "White Cock Whisky", or spirits of any other name which are of similar quality and selling price : 50.00 Baht a litre of pure alcohol ;

(4) Spirits named "Kwang Thong", "Mongkut Whisky", or spirits of any other name which are of similar quality and selling price : 40.00 Baht a litre of pure alcohol ;

(5) Spirits named "Sing Thai Tham", "Suadao", "Yod Khao", or spirits of any other name which are of similar quality and selling price : 26 Baht a litre of pure alcohol"

Given on 6th February B.E. 2518

Somma Hoontrakool

Minister of Finance

ประกาศกระทรวงการคลัง

ที่ อ. ๖๒/๒๕๑๔

เรื่อง อัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากรค้ายเย็บผ้า

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ แห่งประกาศกระทรวงการคลัง ที่ ชก.
๑/๒๕๑๔ เรื่อง การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งสินค้าออกในทางภาษีอากร ลงวันที่
๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ กระทรวงการคลังประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยค่าภาษี
อากรสำหรับค้ายเย็บผ้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สำหรับการส่งออกก่อนวันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ อัตราเงิน
ชดเชยเป็นดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้ส่งสินค้าออกไม่ได้ใช้สิทธิลดและคืนภาษีอากรทางกรม
ศุลกากร และทางกรมสรรพากร กิโลกรัมละ ๐.๖๘ บาท

(๒) กรณีที่ผู้ส่งสินค้าออกใช้สิทธิคืนหรืองดเว้นภาษีอากรทางกรม
ศุลกากร และทางกรมสรรพากร ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๕ กิโลกรัม
ละ ๐.๒๘ บาท

ข้อ ๒ สำหรับการส่งออกตั้งแต่วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นต้นไป
อัตราเงินชดเชยเป็นดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้ส่งสินค้าออกไม่ได้ใช้สิทธิลดและคืนภาษีอากรทางกรม
ศุลกากร และทางกรมสรรพากร กิโลกรัมละ ๑.๔๑ บาท

Notification of the Ministry of Finance**No. R 62/2518****Re: Rates of tax and duty credit for sewing thread**

By virtue of Clause 4 of the Notification of the Ministry of Finance No. TC 1/2514 re: Aids in taxes and duties granted to exporters dated 27th December B.E. 2514, the Ministry of Finance hereby prescribes the rates of tax and duty credit for exported sewing thread as follows:

Clause 1. For export prior to 3rd July B.E. 2517, the rates of credit shall be as follows:

(1) in the case where the exporter does not exercise his right for tax and duty reduction and refund through the Customs Department and the Revenue Department: 0.68 Baht a kilogram;

(2) in the case where the exporter exercises his right for tax and duty reduction and refund through the Customs Department and the Revenue Department under the Announcement of the National Executive Council No.329: 0.28 Baht a kilogram.

Clause 2. For export as from 3rd July B.E. 2517, the rates of credit shall be as follows:

(1) in the case where the exporter does not exercise his right for tax and duty reduction and refund through the Customs Department and the Revenue Department: 1.41 Baht a kilogram;

(๒) กรณีที่ผู้ส่งสินค้าออกใช้สิทธิคืนหรืองดเว้นภาษีอากรทางกรมศุลกากร และทางกรมสรรพากร ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๕ ก.โรกรมละ ๐.๒๘ บาท

ข้อ ๓ อัตราดังกล่าวข้างต้นได้กำหนดขึ้นโดยยังมีได้รวมเงินชดเชยค่าภาษีอากร ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการผลิต

(๒) ภาษีการค้าซึ่งผู้ผลิตสินค้าส่งออกต้องเสียในกรณีที่ผู้ส่งออกมิใช่ผู้ผลิต

ฉะนั้น ในกรณีที่ผู้ผลิตค้าขายเข้ารายใดได้เสียภาษีอากรดังกล่าวข้างต้นด้วย ให้ผู้ส่งสินค้าออกได้รับเงินชดเชยค่าภาษีอากรเพิ่มเติมจากอัตราที่กำหนด ในประกาศนี้ได้เฉพาะ เพื่อชดเชยค่าภาษีอากรที่ยังมิได้รวมไว้ในอัตราดังกล่าว โดยขึ้นหลักฐานและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๑๘

สมหมาย สุนทรกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(2) in the case where the exporter exercises his right for tax and duty reduction and refund through the Customs Department and the Revenue Department under the Announcement of the National Executive Council No. 329: 0.28 Baht a kilogram.

Clause 3. The above rates are prescribed without having included the tax and duty credit as follows :

- (1) import duty for production machinery and equipment ;
- (2) business tax which the exporting producer must pay in the case where the exporter is not the producer.

Therefore, in the case where any producer of sewing thread has also paid the above tax and duty, the exporter shall receive tax and duty credit in addition to the rates prescribed in this Notification, in so far as to make up for the tax and duty not already included in the said rates, by producing evidence and complying with the rules and regulations, procedure and conditions prescribed by the Ministry of Finance.

Given on 8th January B.E. 2518

Sommai Hoontrakool

Minister of Finance

ประกาศกระทรวงการคลัง

ที่ อ. ๖๓/๒๕๑๘

เรื่อง อัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากรใช้ค้อพรัยนต์

(shock-absorber)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ แห่งประกาศกระทรวงการคลัง ที่ ชก. ๑/๒๕๑๘ เรื่อง การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งสินค้าออกในทางภาษีอากร ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ กระทรวงการคลังประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากรสำหรับใช้ค้อพรัยนต์ (shock-absorber) ที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สำหรับการส่งออกก่อนวันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ อัตราเงินชดเชยเป็นดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้ส่งสินค้าออกไม่ได้ใช้สิทธิลดและคืนภาษีอากรทางกรมศุลกากร และทางกรมสรรพากร

ก) ผู้ผลิตสินค้าส่งออกที่ได้รับการลดหรืองดเว้นภาษีอากรสำหรับวัตถุประสงค์ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

บาท/๑๐๐ ตั้ว

ใช้ค้อพรัยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง	๒๐ มิลลิเมตร	๗๒๕.๓๐
ใช้ค้อพรัยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง	๒๕ มิลลิเมตร	๕๘๘.๑๐
ใช้ค้อพรัยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง	๓๐ มิลลิเมตร	๕๗๒.๒๐
ใช้ค้อพรัยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง	๓๕ มิลลิเมตร	๑,๑๒๒.๐๐

Notification of the Ministry of Finance

No. R 63/2518

Re: Rates of tax and duty credit for shock-absorbers

By virtue of Clause 4 of the Notification of the Ministry of Finance No. TC 1/2514 re: Aids in tax and duty granted to exporters dated 27th December B.E. 2514, the Ministry of Finance hereby prescribes the rates of tax and duty credit for exported shock-absorbers as follows:

Clause 1. For export prior to 3rd July B.E. 2517, the rates of credit shall be as follows:

(1) In the case where the exporter does not exercise his right for tax and duty reduction and refund through the Customs Department and the Revenue Department:

a) For the exporting producer who has been granted tax and duty reduction or exemption on raw materials under the law on promotion of industrial investment:

	Baht/100 shock-absorbers
20 millimetre diameter shock-absorber	729.30
25 " " "	588.10
30 " " "	572.20
35 " " "	1,122.00

ข) ผู้ผลิตสินค้าส่งออกนอกจาก ก.

บาท/๑๐๐ ตั้ว

ใช้คัฟรยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒๐ มิลลิเมตร	๑,๐๓๒.๐๐
ใช้คัฟรยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒๕ มิลลิเมตร	๕๕๕.๐๐
ใช้คัฟรยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓๐ มิลลิเมตร	๕๕๐.๑๐
ใช้คัฟรยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓๕ มิลลิเมตร	๑,๗๕๕.๐๐

(๒) กรณีที่ผู้ส่งสินค้าออกใช้สิทธิคืนหรืองดเว้นภาษีอากรทางกรมศุลกากร และทางกรมสรรพากร ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๕ อัตรารเงินชดเชยเป็นดังนี้

บาท/๑๐๐ ตั้ว

ใช้คัฟรยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒๐ มิลลิเมตร	๖๑.๔๗
ใช้คัฟรยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒๕ มิลลิเมตร	๔๓.๖๒
ใช้คัฟรยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓๐ มิลลิเมตร	๓๒.๔๑
ใช้คัฟรยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓๕ มิลลิเมตร	๘๕.๐๔

ข้อ ๒ สำหรับการส่งออกตั้งแต่วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นต้นไป อัตรารเงินชดเชยเป็นดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้ส่งสินค้าออกไม่ได้ใช้สิทธิลดและคืนภาษีอากรทางกรมศุลกากร และทางกรมสรรพากร

ก) ผู้ผลิตสินค้าส่งออกที่ได้รับการลดหรืองดเว้นภาษีอากรสำหรับวัตถุดิบ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

บาท/๑๐๐ ตั้ว

ใช้คัฟรยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒๐ มิลลิเมตร	๕๑๕.๘๐
ใช้คัฟรยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๒๕ มิลลิเมตร	๗๔๓.๒๐
ใช้คัฟรยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓๐ มิลลิเมตร	๗๒๖.๑๐
ใช้คัฟรยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓๕ มิลลิเมตร	๑,๓๕๔.๐๐

b) For the exporting producer other than a. :

	Baht/100 shock-absorbers
20 millimetre diameter shock-absorber	1,032.00
25 " " "	955.00
30 " " "	990.10
35 " " "	1,799.00

(2) In the case where the exporter exercises his right for tax and duty refund or exemption through the Customs Department and the Revenue Department under the Announcement of the National Executive Council No. 329, the rates of credit shall be as follows :

	Baht/100 shock-absorbers
20 millimetre diameter shock-absorber	61.47
25 " " "	43.62
30 " " "	32.41
35 " " "	89.04

Clause 2. For export as from 3rd July B.E. 2517, the rates of credit shall be as follows :

(1) In the case where the exporter does not exercise his right for tax and duty reduction and refund through the Customs Department and the Revenue Department :

(a) For the exporting producer who has been granted tax and duty reduction or exemption on raw materials under the law on promotion of industrial investment :

	Baht/100 shock-absorbers
20 millimetre diameter shock-absorber	919.80
25 " " "	743.20
30 " " "	726.10
35 " " "	1,394.00

ข) ผู้ผลิตสินค้าส่งออกนอกจาก ก.

		บาท/๑๐๐ ตั้ว
ใช้ค้อพรัยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง	๒๐ มิลลิเมตร	๑,๓๑๓.๐๐
ใช้ค้อพรัยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง	๒๕ มิลลิเมตร	๑,๒๒๑.๐๐
ใช้ค้อพรัยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง	๓๐ มิลลิเมตร	๑,๒๗๑.๐๐
ใช้ค้อพรัยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง	๓๕ มิลลิเมตร	๒,๓๐๐.๐๐

(๒) กรณีที่ผู้ส่งสินค้าออกใช้สิทธิคืนหรืองดเว้นภาษีอากรทางกรมศุลกากร และทางกรมสรรพากร ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๕ อัตราเงินชดเชยเป็นดังนี้

		บาท/๑๐๐ ตั้ว
ใช้ค้อพรัยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง	๒๐ มิลลิเมตร	๖๑.๔๗
ใช้ค้อพรัยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง	๒๕ มิลลิเมตร	๔๓.๖๒
ใช้ค้อพรัยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง	๓๐ มิลลิเมตร	๓๒.๔๑
ใช้ค้อพรัยนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง	๓๕ มิลลิเมตร	๘๕.๐๔

ข้อ ๓ อัตราดังกล่าวข้างต้นได้กำหนดขึ้นโดยยังมีได้รวมเงินชดเชยค่าภาษีอากร ดังต่อไปนี้

- ๑) ภาษีอากรเข้าสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการผลิต
- ๒) ภาษีการค้าของผู้ผลิตสินค้าส่งออกต้องเสียในกรณีผู้ส่งออกมิใช่ผู้ผลิต

ฉะนั้น ในกรณีที่ผู้ผลิตใช้ค้อพรัยนต์ (Shock-absorber) รายได้ได้เสียภาษีอากรดังกล่าวข้างต้นด้วย ให้ผู้ส่งสินค้าออกได้รับเงินชดเชยค่าภาษีอากรเพิ่มเติมจากอัตราที่กำหนดในประกาศนี้ได้ ฉะนั้นเพื่อชดเชยค่าภาษีอากรที่ยังมิได้รวมไว้ในอัตราดังกล่าว โดยขึ้นหลักฐาน และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๑๘

สมหมาย ยุนตระกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(b) For exporting producer other than a. :

	Baht/100 shock-absorbers
20 millimeter diameter shock-absorber	1,313.00
25 " " "	1,221.00
30 " " "	1,271.00
35 " " "	2,300.00

(2) In the case where the exporter exercises his right for tax and duty refund or exemption through the Customs Department and the Revenue Department under the Announcement of the National Executive Council No. 329, the rates of credit shall be as follows :

	Baht/100 shock-absorbers
20 millimetre diameter shock-absorber	61.47
25 " " "	43.62
30 " " "	32.41
35 " " "	89.04

Clause 3. The abovementioned rates have been prescribed without including the following tax and duty :

- 1) Import duty on production machinery and equipment.
- 2) Business tax to be paid by the exporting producer in the case where the exporter is not the producer.

Therefore, if any shock-absorber producer has also paid the above-mentioned tax and duty, the exporter shall receive the tax and duty credit in addition to the rates prescribed herein in order to make up for the tax and duty having not included in the said rates, by producing evidence and complying with the rules, procedure and conditions prescribed by the Ministry of Finance.

Given on 10th January B.E. 2518
Sommai Hoontrakool
Minister of Finance

ประกาศกระทรวงคมนาคม

เรื่อง การประกอบกิจการค้าขายในการเดินอากาศ

เนื่องจากกระทรวงคมนาคมเป็นผู้อำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการค้าขายในการเดินอากาศ ตามความในข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

จึงขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า การประกอบกิจการค้าขายในการเดินอากาศจะต้องได้รับอนุญาตหรือได้รับสัมปทานจากรัฐมนตรี ตามความในข้อ ๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ หากผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการค้าขายในการเดินอากาศ ให้ยื่นคำขอและแสดงคุณสมบัติและหลักฐานต่าง ๆ ต่อกระทรวงคมนาคมได้ที่กรมการบินพาณิชย์ตามแบบและวิธีการซึ่งจะขอทราบได้ที่กรมการบินพาณิชย์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๑๘

ศรีภูมิ ศุภเนตร

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

Notification of the Ministry of Communications**Re : Undertaking of air navigation business**

Whereas the Ministry of Communications has the power and duty in respect of the undertaking of air navigation business under Clause 9 of the Announcement of the National Executive Council No. 58 dated 26th January B.E. 2515 ;

Therefore, it is hereby notified to the public that the undertaking of air navigation business requires the permission or concession from the Minister under Clause 4 of the Announcement of the National Executive Council No. 58 dated 26th January B.E. 2515. Any person who wishes to undertake air navigation business shall file an application and produce qualifications and evidences to the Ministry of Communications at the Department of Aviation in accordance with the form and procedure which may be requested at the Department of Aviation.

Given on 13th January B.E. 2518

Sribhumi Sukhanetr

Deputy Minister

acting on behalf of the Minister of Communications

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
เรื่อง กำหนดให้โรงงานน้ำตาลทรายผลิตน้ำตาลทราย
ในปี ๒๕๑๗-๒๕๑๘
(ฉบับที่ ๒)

เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการผลิตและการค้าอ้อยและน้ำตาลทรายให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและสภาพการผลิตน้ำตาลทรายของประเทศปี ๒๕๑๗-๒๕๑๘ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๓) และ (๗) แห่งพระราชบัญญัติน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๑๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เปลี่ยนแปลงแก้ไขกำหนดการผลิตน้ำตาลทราย ประจำปีการผลิต ๒๕๑๗-๒๕๑๘ ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๑๗ เรื่อง กำหนดให้โรงงานน้ำตาลทรายผลิตในปี ๒๕๑๗-๒๕๑๘ เสียใหม่ ดังต่อไปนี้

๒. ให้เจ้าของหรือผู้จัดการโรงงานน้ำตาลทรายผลิตน้ำตาลทราย ขาวได้ในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ และผลิตน้ำตาลทรายดิบได้ในอัตราร้อยละ ๕๐ ของปริมาณน้ำตาลทรายที่จัดสรรให้แก่โรงงานน้ำตาลทราย เว้นแต่กระทรวงอุตสาหกรรมจะได้ออกคำสั่งเป็นอย่างอื่น

๓. เมื่อต้นฤดูการผลิตให้เจ้าของหรือผู้จัดการโรงงานน้ำตาลทรายทุกโรงผลิตน้ำตาลทรายขาวให้ครบร้อยละ ๒๕ ของน้ำตาลทรายขาวที่จัดสรรก่อนแล้วจึงจะผลิตน้ำตาลทรายดิบได้ แต่ถ้าโรงงานใดหรือกลุ่มโรงงานใดประสงค์จะให้มีการผลิตน้ำตาลทรายขาวและหรือน้ำตาลทรายดิบแทนโรงงานอื่นซึ่งยังผลิตไม่ได้ตามจำนวนดังกล่าว ก็ให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาอนุญาตให้มีการผลิตแทนกันได้ แต่โรงงานหรือกลุ่มโรงงานที่ผลิตแทนกันนั้น จะต้องผลิตน้ำตาลทรายขาวของตนเองให้ได้

Notification of the Ministry of Industry

Re : Prescribing the production of granulated sugar for sugar factories for the year B.E. 2517-2518 (No. 2)

For the purpose of planning the production and trading of sugar canes and granulated sugar so as to be appropriate for the economic situation of production of granulated sugar of the country for the year B.E. 2517-2518, by virtue of Section 14 (3) and (7) of the Granulated Sugar Act, B.E. 2511, the Minister of Industry and the Minister of Commerce hereby revise the prescription of production of granulated sugar for the year B.E. 2517-2518 as follows:

1. The Notification of the Ministry of Industry dated 30th October B.E. 2517 re : Prescribing the production of granulated sugar for sugar factories for the year B.E. 2517-2518 shall be repealed.

2. The owner or manager of a sugar factory is required to produce refined granulated sugar at the rate of not less than 50 per cent and raw sugar at the rate of 50 per cent of the quantity of granulated sugar allocated among sugar factories, unless otherwise ordered by the Ministry of Industry.

3. At the beginning of production season, the owner or manager of every sugar factory shall first complete the production of 25 per cent of refined granulated sugar as allocated, and then produce raw sugar thereafter. If any factory or group of factories intends to produce refined granulated sugar and/or raw sugar for other factories which have not yet completed the production of the said quantity, the Ministry of Industry may, after considera-

๑๗๕

ครบร้อยละ ๒๕ ของปริมาณน้ำตาลทรายขาวที่จัดสรรกับต้องเสนอแผนการผลิตแทน
กันให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณา และได้รับอนุญาตจากกระทรวงอุตสาหกรรมก่อน

๔. การผลิตน้ำตาลทรายดิบตามข้อ ๓ ให้กระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจ
สั่งการตามที่เห็นสมควร

๕. ในกรณีจำเป็น กระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจสั่งการเป็นอย่างอื่นให้
เจ้าของหรือผู้จัดการโรงงานน้ำตาลทรายแห่งใดแห่งหนึ่งดำเนินการผลิตน้ำตาลทรายตาม
ความเหมาะสมก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๑๘

อรุณ สรเทศน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

วิจารณ์ นivatวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

tion, grant permission for such production in substitution, provided however that the factory or group of factories which carries out the production in substitution must have completed its own production of 25 per cent of refined granulated sugar as allocated and must submit the plan of production in substitution to the Ministry of Industry for consideration, and permission must be first obtained from the Ministry of Industry.

4. The Ministry of Industry shall, in respect of the production of raw sugar under 3, have the power to give order as it may deem appropriate.

5. In case of necessity, the Ministry of Industry has the power to give order requiring the owner or manager of any sugar factory to produce granulated sugar as may be suitable to the circumstance.

Given on 8th January B.E. 2518

Arun Sorathesn

Minister of Industry

Vicharn Niwatwongse

Ministry of Commerce

ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

ฉบับที่ ๒๐

ค่าธรรมเนียมขนลงและค่าธรรมเนียมที่เก็บอากาศยาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๘๗ คณะกรรมการการบินพลเรือน โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกข้อบังคับกำหนดค่าธรรมเนียมขนลงและค่าธรรมเนียมที่เก็บอากาศยาน ตามมาตรา ๕๖ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ค่าธรรมเนียมขนลงและค่าธรรมเนียมที่เก็บอากาศยาน ให้เรียกเก็บตามน้ำหนักสูงสุดที่ระบุไว้ในใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานนั้น

ข้อ ๒ เจ้าของหรือผู้รักษาสนามบินอนุญาตหรือทขนลงชั่วคราวของอากาศยานที่ได้รับอนุญาตหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดจะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมขนลง และค่าธรรมเนียมที่เก็บอากาศยานได้ไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

ก. อัตราค่าธรรมเนียมขนลง

สนามบินชั้น ๑

(๑) ๒๐ เมตริกตันแรก คิดเมตริกตันละ ๔๐ บาท

(๒) เกินกว่า ๒๐ เมตริกตัน คิดเมตริกตันละ ๘๐ บาท เฉพาะที่

เกินกว่า ๒๐ เมตริกตัน

เศษของหนึ่งเมตริกตัน (๑,๐๐๐ กิโลกรัม) ให้คำนวณเป็นหนึ่งเมตริกตัน

สนามบินชั้น ๒

คิดกึ่งอัตราของสนามบินชั้น ๑

Regulation of the Civil Aviation Commission
No. 20
landing and taking off fees and hangar fees

By virtue of Section 15 of the Air Navigation Act, B.E. 2497, the Civil Aviation Commission, with the approval of the Minister of Communications, hereby makes a regulation prescribing the landing and taking off fees and hangar fees under Section 52 as follows :

Clause 1. The landing and taking off fees and hangar fees shall be levied in accordance with maximum weight specified in the certificate of airworthiness of each aircraft.

Clause 2. The owner or person in charge of an authorized airport or provisional place for aircraft landing and taking off or a place notified by the Minister may levy the landing and taking off fees and hangar fees not exceeding the rates as follows :

A. Rates of landing and taking off fees

1st class airport

- (1) First 20 metric tons : 40 Baht a ton ;
- (2) Over 20 metric tons : 70 Baht a ton for the weight over 20 metric tons.

A fraction of one metric ton (1,000 kilogrammes) shall be calculated as one metric ton.

2nd class airport

One-half of the rates of the 1st class airport.

สนามบินชั้น ๓

กำหนดในสัปดาห์ของอัตราของสนามบินชั้น ๑

การขอลงเรื่องในงานเทศกาลหรือเพื่อการฝึกบิน ณ สนามบินแห่งใด
ถ้าวันหนึ่งขอลงเกินกว่า ๕ ครั้ง ให้คิดเพียง ๕ ครั้ง

ข. อัตราค่าธรรมเนียมที่เก็บอากาศยาน

ทุก ๒๔ ชั่วโมง

(ก) ๒๐ เมตริกตันแรก คิดเมตริกตันละ ๕.๐๐ บาท

(ข) เกินกว่า ๒๐ เมตริกตันคิดเมตริกตันละ ๗.๐๐ บาท เฉพาะที่เกิน
กว่า ๒๐ เมตริกตัน

(ค) เกินกว่า ๔๐ เมตริกตัน คิดเมตริกตันละ ๔.๐๐ บาท เฉพาะ
ที่เกินกว่า ๔๐ เมตริกตัน

เศษของหนึ่งเมตริกตัน (๑,๐๐๐ กิโลกรัม) ให้คำนวณเป็นหนึ่งเมตริกตัน

ข้อ ๓ การบินภายในประเทศ สำหรับค่าธรรมเนียมขอลงและค่าธรรมเนียม
ที่เก็บอากาศยานให้คิดกึ่งหนึ่งของอัตราในข้อ ก. และ ข.

ข้อ ๔ ให้กำหนดชั้นสนามบินอนุญาตและที่ขอลงชั่วคราวของอากาศยานที่
ได้รับอนุญาต หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเพื่อการเก็บค่าธรรมเนียมขอลงของ
อากาศยาน ตามข้อ ๒ ดังต่อไปนี้

- ก. สนามบินชั้น ๑ คอนเมือง เชียงใหม่ หาดใหญ่ (จังหวัดสงขลา)
อุดรธานี อุบลราชธานี พิษณุโลก ลำปาง ภูเก็ต เชียงราย ขอนแก่น ตรี
บุตธานี ตากดี ทุ่งกุดทอง (จังหวัดนครราชสีมา) โลกกะเทียม (จังหวัดลพบุรี)
ประจวบคีรีขันธ์ และอุตะเถา

3rd Class airport

A quarter of the rates of the 1st class airport.

As for landing and taking off in a festival fair or flight training at any airport, if it lands and takes off more than 5 times, only 5 times shall be charged.

B. Rates of hangar fees

Every 24 hours

- (a) First 20 metric tons : 9.00 Baht a ton ;
- (b) Over 20 metric tons : 7.00 Baht a ton for the weight over 20 metric tons ;
- (c) Over 40 metric tons : 4.00 Baht a ton for the weight over 40 metric tons.

A fraction of one metric ton (1,000 kilogrammes) shall be calculated as one metric ton.

Clause 3. As for domestic flights, the landing and taking off fees and the hangar fees shall be one-half of the rates referred to in A. and B.

Clause 4. The authorized airports and provisional places for aircraft landing and taking off or places notified by the Minister shall, for the purpose of levying aircraft landing and taking off fees under Clause 2, be classified as follows :

a. 1st class airports are Don Maung, Chiang Mai, Hadyai (Changwat Songkhla), Udon Thani, Ubon Ratchawani, Phitsanulok, Lampang, Phuket, Chiang Rai, Khon Kaen, Trang, Pattani, Takhli, Tung Kutthong (Changwat Nakhon Ratchasima), Khoggathiam (Changwat Lop Buri), Prachuab Khiri Khan, and U-Taphao.

ข. สนามบินชั้น ๒ แห่ง นครสวรรค์ หัวหิน สงขลา แม่ฮ่องสอน
อุตรดิตถ์ สกลนคร และสัต์หีบ

ค. สนามบินชั้น ๓ สนามบินอื่นนอกจากที่กล่าวแล้ว และที่ขณลงชั่วคราว
ของอากาศยาน

ข้อ ๕ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้รักษาสถาณบินอนุญาต หรือที่ขณลงชั่วคราว
ของอากาศยานที่ได้รับอนุญาต หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เก็บค่าธรรมเนียมขณลง
และค่าธรรมเนียมที่เก็บอากาศยานจาก

ก. อากาศยานทหารต่างประเทศ

ข. อากาศยานของคณะทูตต่างประเทศ

ค. อากาศยานซึ่งคณะกรรมการการบินพลเรือนเห็นว่าจำเป็นต้องใช้ใน
ราชการพิเศษ

ง. อากาศยานซึ่งใช้ในราชการกรมการบินพาณิชย์ และกรมทางหลวง

ข้อ ๖ เมื่อเสียค่าธรรมเนียมขณลงแล้ว อากาศยานย่อมมีสิทธิ

ก. พักอยู่ในสนามบินอนุญาต หรือที่ขณลงชั่วคราวของอากาศยานที่ได้รับ
อนุญาตหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดได้ไม่เกิน ๓ ชั่วโมง

ข. ใช้สนามบินอนุญาตหรือที่ขณลงชั่วคราวของอากาศยานที่ได้รับอนุญาต
หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นที่ขณ

ค. ได้รับรายงานข่าวอากาศ (ถ้ามี)

ง. ทำการบินทดลองก่อนเดินทาง

b. 2nd class airports are Phrae, Nakhon Sawan, Hua-Hin, Songkhla, Mae Hong Son, Uttaradit, Sakon Nakhon and Sattahip.

c. 3rd class airports are those in addition to the aforesaid airports and the provisional places for aircraft landing and taking off.

Clause 5. The owner or person in charge of an authorized airport or provisional place for aircraft landing and taking off or a place notified by the Minister shall not levy landing and taking off fees and hangar fees from

- a. foreign military aircrafts ;
- b. aircrafts of foreign diplomatic corps ;
- c. aircrafts which, in the opinion of the Civil Aviation Commission, are needed for use in special official service;
- d. aircrafts used in the official service of the Department of Aviation and the Department of Highways.

Clause 6. After having paid a landing and taking off fees, an aircraft has the right to

- a. stay not more than 3 hours at an authorized airport or provisional place for aircraft landing and taking off or a place notified by the **Minister**;
- b. use the authorized airport or provisional place for aircraft landing and taking off or the place notified by the Minister as place for taking off;
- c. to receive a weather report (it any);
- d. to take a trial flight before making a journey.

คำว่า “การบินทดลอง” หมายความว่า การบินภายหลังการซ่อมเครื่อง
ข้อ ๗ ให้ยกเลิกข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ ๘
ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓ ฉบับที่ ๘ ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๐๔
ฉบับที่ ๑๗ ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๑๕ ฉบับที่ ๑๘ ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖
กุมภาพันธ์ ๒๕๑๖ และฉบับที่ ๑๙ ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๑๗

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๑๘

ศรีภูมิ ศุภเนตร

รัฐมนตรีช่วยว่าการ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ประธานกรรมการการบินพลเรือน

The word "trial flight" means to fly after having repaired engines.

Clause 7. The Regulation of the Civil Aviation Commission No. 8 dated 4th February B.E. 2503, No. 9 dated 12th July B.E. 2504, No. 17 dated 11th September B.E. 2515, No. 18 dated 26th February B.E. 2516 and No. 19 dated 22nd April B.E. 2517 shall be repealed.

This Regulation shall be effective as from the day following the date of its publication in the Government Gazette.

Given on 24th January B.E. 2518
Sribhumi Sukhanetr
Deputy Minister acting on behalf of the
Minister of Communications
Chairman of the Civil Aviation Commission

ประกาศคณะกรรมการกลางป้องกัน

การค้ากำไรเกินควร

(ฉบับที่ ๙๖) พ.ศ. ๒๕๑๘

เรื่อง ยกเลิกการควบคุมผงซักฟอก

ตามที่คณะกรรมการกลางป้องกันการค้ากำไรเกินควร ได้ออกประกาศฯ (ฉบับที่ ๘๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗ เรื่อง ป้องกันการค้ากำไรเกินควรในสินค้าบางชนิด และประกาศฯ (ฉบับที่ ๕๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ เรื่อง ยกเลิกการควบคุมผงซักฟอก นั้น บัดนี้ คณะกรรมการกลางป้องกันการค้ากำไรเกินควร เห็นสมควรยกเลิกการควบคุมผงซักฟอกทั้งหมด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการการค้ากำไรเกินควร พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันการการค้ากำไรเกินควร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๗ คณะกรรมการกลางป้องกันการค้ากำไรเกินควร จึงให้ยกเลิกข้อความในบัญชีหมายเลข ๑ ก. ท้ายประกาศคณะกรรมการกลางป้องกันการการค้ากำไรเกินควร (ฉบับที่ ๕๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗ เรื่อง ป้องกันการค้ากำไรเกินควรในสินค้าบางชนิดเฉพาะเลขลำดับ ๔

ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

วิจารณ์ นิเวศวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ประธานกรรมการกลางป้องกันการการค้ากำไรเกินควร

**Notification of the Central Anti-Profiteering Board
(No. 96) B.E. 2518**

Re: Abolition of the control of detergent

As the Central Anti-Profiteering Board has issued the Notification (No. 81) B.E. 2517, dated 26th February B.E. 2517, re: Anti-profiteering of certain kinds of goods, and the Notification (No. 95) B.E. 2518, re: Abolition of the control of detergent, the Central Anti-Profiteering Board now deems it expedient to abolish the control of all detergent.

Therefore, by virtue of Section 8 of the Anti-Profiteering Act B.E. 2490 as amended by the Anti-Profiteering Act (No. 2) B.E. 2517, the Central Anti-Profiteering Board hereby abolishes Serial No. 4 of Schedule 1 a. annexed to the Notification of the Central Anti-Profiteering Board (No. 91) B.E. 2517, dated 26th February B.E. 2517, re: Anti-profiteering of certain kinds of goods.

This shall be effective as from now on.

Given on 3rd February B.E. 2518

Vicharn Niwatwongse

Minister of Commerce

Chairman of the Central Anti-Profiteering Board

สวัสดิการข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ท่าช้างวังหน้า กรุงเทพมหานคร

โทร. 220206-9

Office of the Juridical Council's Welfare Fund

Tha Chang Wang Na, Bangkok Metropolis

Tel. 220206-9

THAI GOVERNMENT GAZETTE IN THAI-ENGLISH

Annual subscription - 1,200 Baht

Oversea subscription - US \$ 100

พิมพ์ที่มณฑลการพิมพ์ ๑๑๑ ถนนสนามเป้า บางลำภู กรุงเทพมหานคร โทร. ๘๒๖๖๕๖
นางจำรัส อ่องจรัส ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๑๘

